

European Securities and
Markets Authority

Въпроси и отговори

**Прилагане на Регламент (ЕС) No 648/2012 относно извънборсовите деривати,
централните контрагенти и регистрите на транзакции (EMIR)**

I. Информация

1. Регламент (ЕС) No 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (Регламент за европейската пазарна инфраструктура /EMIR/) влезе в сила на 16 август 2012 г. Повечето от задълженията съгласно Регламента EMIR трябва да бъдат допълнително определени чрез регулаторни технически стандарти и ще породят действие след влизането в сила на техническите стандарти. На 19 декември 2012 г. Европейската комисия прие без изменения регулаторните технически стандарти, изработени от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП). Тези технически стандарти бяха публикувани в Официален вестник на 23 февруари 2013 година и влязоха в сила на 15 март 2013 г.
2. Рамката на Регламента EMIR се състои от следните законодателни актове на ЕС:
 - (а) Регламент (ЕС) No 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите за трансакции (EMIR);
 - (б) Регламент за изпълнение (ЕС) No 1247/2012 от 19 декември 2012 година на Комисията за установяване на техническите стандарти за изпълнение по отношение на формата и периодичността на отчетите за трансакциите, предавани на регистрите на трансакции съгласно Регламент (ЕС) No 648/2012;
 - (в) Регламент за изпълнение (ЕС) No 1248/2012 от 19 декември 2012 година на Комисията за установяване на технически стандарти за изпълнение по отношение на формата на заявленията за регистрация на регистрите на трансакции по Регламент (ЕС) No 648/2012;
 - (г) Регламент за изпълнение (ЕС) No 1249/2012 от 19 декември 2012 година на Комисията за установяване на технически стандарти за изпълнение по отношение на формата на документацията с данни, която трябва да съхраняват централните контрагенти съгласно Регламент (ЕС) No 648/2012;
 - (д) Делегиран регламент (ЕС) No 148/2013 на Комисията от 19 декември 2012 година за допълнение на Регламент (ЕС) No 648/2012 във връзка с регулаторните технически стандарти относно минималните данни, отчитани пред регистри на трансакции;
 - (е) Делегиран регламент (ЕС) No 149/2013 на Комисията от 19 декември 2012 година за допълнение на Регламент (ЕС) No 648/2012 във връзка с регулаторните технически стандарти относно споразуменията за непряк клиринг, задължението за клиринг, публичния регистър, достъпа до място за търговия, нефинансовите контрагенти и техниките за намаляване на риска за договори за извънборсови деривати, които не са преминали през клиринг чрез централен контрагент;
 - (ж) Делегиран регламент (ЕС) No 150/2013 на Комисията от 19 декември 2012 година за допълнение на Регламент (ЕС) No 648/2012 по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на подробни изисквания за заявленията за регистрация като регистър на трансакции;
 - (з) Делегиран регламент (ЕС) No 151/2013 на Комисията от 19 декември 2012 година за допълване на Регламент (ЕС) No 648/2012 по отношение на регулаторните технически стандарти, определящи данните, които се публикуват и предоставят от регистрите на трансакции и оперативните стандарти за обобщаване, сравняване и достъп до данните;

- (и) Делегиран регламент (ЕС) No 152/2013 на Комисията от 19 декември 2012 година за допълване на Регламент (ЕС) No 648/2012 във връзка с регулаторните технически стандарти относно капиталовите изисквания за централните контрагенти;
 - (й) Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията от 19 декември 2012 година за допълване на Регламент (ЕС) No 648/2012 във връзка с регулаторните технически стандарти относно изискванията за централните контрагенти.
3. Европейската комисия вече издаде някои Често задавани въпроси относно Регламента EMIR¹ за да се изяснят сроковете и обхвата на Регламента, заедно с някои въпроси отнасящи се за централни контрагенти и регистри на трансакции на трети страни.
4. С оглед на законодателно определената роля на ЕОЦКП за изграждане на обща надзорна култура, като поощрява общи надзорни подходи и практики, ЕОЦКП прие този документ Въпроси и отговори (В&О), който се отнася за съгласуваното прилагане на Регламента EMIR. Първият вариант на този документ бе публикуван на 20 март 2013 година, а вторият вариант бе публикуван на 6 юни 2013 година. Този документ ще се актуализира и разширява, както и когато бъде уместно.

II. Цел

5. Целта на този документ е да поощри общи надзорни подходи и практики при прилагането на Регламента EMIR. Той също така предоставя отговори на въпроси, повдигнати от широката публика, участниците на пазара и компетентните органи по отношение на практическото прилагане на Регламента EMIR.
6. Съдържанието на този документ има за цел компетентните органи съгласно Регламента да осигурят, в надзорните им дейности, действията им да се сближават в съответствие с отговорите, приети от ЕОЦКП. Той също така трябва да помогне на инвеститорите и други участници на пазара, като предоставя яснота относно изискванията съгласно Регламента за извънборсовите деривати.

III. Статут

7. Механизмът на въпроси и отговори е практически инструмент за сближаване, използван да съдейства за общи надзорни подходи и практики съгласно Член 29(2) на Регламента за ЕОЦКП².
8. Следователно, поради естеството на въпросите и отговорите, не се счита за необходима официална консултация по проекто-отговорите. Дори, обаче, ако не бъде извършена официално консултация относно тях, ЕОЦКП може да ги провери с представители на Групата на заинтересованите лица в сферата на ценни книжа и пазари на ЕОЦКП, Консултативната работна група на съответните Постоянни комитети или, там където е необходима специфична компетентност, с други външни страни. В този конкретен случай, като се има предвид датата на прилагане на Регламента и желателното предоставяне на яснота за пазара колкото се може по-скоро, ЕОЦКП не започна такива консултации.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/derivatives/emir-faqs_en.pdf

² Регламент (ЕС) No 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година, създаващ Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение No 716/2009/ЕО и отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията, 15.12.2010, L331/84.

9. ЕОЦКП ще разглежда периодично тези въпроси и отговори, за да установи дали в някои области е необходимо да се преобразува известна част от материала в насоки и препоръки на ЕОЦКП. В такива случаи, ще се следват процедурите, предвидени в Член 16 на Регламента за ЕОЦКП.

IV. Въпроси и отговори

10. Този документ е предназначен да бъде непрекъснато редактиран и актуализиран при получаване на нови въпроси. Датата на която всеки един въпрос е бил изменен за последен път се включва за лесна справка.
11. Въпроси относно практическото прилагане на изискванията на Регламента EMIR, включително изискванията в техническите стандарти на Регламента EMIR, могат да се изпращат на следния електронен адрес в ЕОЦКП: post-trading@esma.europa.eu

Използвани акроними

АИФ	Алтернативен инвестиционен фонд
ЛУАИФ	Лице управляващо алтернативен инвестиционен фонд
ДЛУАИФ	Директива относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (Директива 2011/61/ЕС)
ЦК	Централен контрагент
ЦДЦК	Централен депозитар на ценни книжа
ВИС (CICI)	Временен идентификатор за съответствие на КТСФ (CFTC)
КП	Клирингов праг
EMIR	Регламент за европейската пазарна инфраструктура– Регламент (ЕС) No 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите за трансакции – също наричан по-нататък „Регламента”
ЕОЦКП	Европейски орган за ценни книжа и пазари (ESMA)
БТД	Борсово търгувани деривати
ФК	Финансов контрагент
ЧВ	Чуждестранна валута
ТСИ	Технически стандарти за изпълнение
ТСИ за отчитане пред РТ	Регламент за изпълнение (ЕС) No 1247/2012 на Комисията
MiFID	Директива за пазарите на финансови инструменти – Директива 2004/39/ЕС на Европейския парламент и на Съвета.
МСТ	Многостранна система за търговия
НКО	Национален компетентен орган
НФК	Нефинансов контрагент
НФК+	Нефинансов контрагент над клиринговия праг, посочен в Член 10 на Регламента EMIR
НФК-	Нефинансов контрагент под клиринговия праг
ОТС	Извънборсов
В&О	Въпроси и отговори
РТС	Регулаторни технически стандарти
РТС за ОТС Деривати	Делегиран регламент (ЕС) No 149/2013
РТС за ЦК	Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013
ДСИЦ	Дружества със специална инвестиционна цел
РТ	Регистри на трансакции
ЕИКТ	Единен идентификационен код на трансакции

Таблица на въпросите

	Тема на въпроса	Съответен член	Последна актуализация	
Общи въпроси	1	Фондове, контрагенти	Всички	5 август 2013 г.
	2	Модел на клиринг с клиринговият член действащ като титуляр по договора	Всички	5 август 2013 г.
ОТС въпроси	1	Определение на извънборсови (ОТС) деривати	Всички	5 август 2013 г.
	2	Процедура за уведомление от НФК, че са надвишили/ паднали под клиринговия праг	10 от EMIR	20 март 2013 г.
	3	Изчисляване на клиринговия праг	10 от EMIR	5 август 2013 г.
	4	Отговорност на ФК относно неговите НФК контрагенти	11 от EMIR	20 март 2013 г.
	5	Своевременно потвърждаване	12 от РТС за ОТС деривати	5 август 2013 г.
	6	Вътрешногрупови трансакции	3, 4(2), 11(6) до 11(10) от EMIR	5 август 2013 г.
	7	Публичен регистър	6 от EMIR	20 март 2013 г.
	8	Деклариране на сделки, непотвърдени за повече от 5 работни дни	12(4) от РТС за ОТС деривати	20 март 2013 г.
	9	Условни стойности	Всички	20 март 2013 г.
	10	Определение на хеджиране	10(3)	5 август 2013 г.
	11	Компресиране на портфейл	14 от РТС за ОТС деривати	4 юни 2013 г.
	12	Техники за намаляване на риска за договори за извънборсови деривати, за които не е извършен клиринг чрез ЦК	11 от EMIR	5 август 2013 г.
	13	Статут на субекти, които не са установени в Съюза	Всички	5 август 2013 г.
	14	Съгласуване на портфейла	13 от РТС за ОТС деривати	5 август 2013 г.
	15	Разрешаване на спорове	15 от РТС за ОТС деривати	5 август 2013 г.
Въпроси за ЦК	1	Най-уместни валути, за определяне на участие в колегия	18 от EMIR	20 март 2013 г.
	2	Изисквания за обезпеченията и регистриране в записите и отчетността на клиентските активи	46 от EMIR	20 март 2013 г.
	3	Преносимост на обезпеченията	48 от EMIR	20 март 2013 г.
	4	Депозиране на финансови инструменти	47 от EMIR	5 август 2013
	5	Преглед на моделите, стрес тестване и бек тестване	49 от EMIR	20 март 2013 г.
	6	Предоставяне на разрешение на ЦК	14 от EMIR	4 юни 2013 г.
	7	Капитал	16 от EMIR	4 юни 2013 г.
	8	Разделяне и преносимост	39 от EMIR	5 август 2013 г.
	9	Изисквания за допълнително обезпечение	41 от EMIR	4 юни 2013 г.
	10	Възлагане на дейности на външни подизпълнители	14 от EMIR 11(1) от РТС за изискванията към ЦК	4 юни 2013 г.
	11	Инвестиционна политика	47 от EMIR	4 юни 2013 г.
	12	Гаранционен фонд	42 от EMIR	5 август 2013 г.
	13	Организационни изисквания	26 от EMIR	5 август 2013 г.
	14	Определения	2 от EMIR	5 август 2013 г.
	15	Разпределение на допълнителни ресурси	35 от РТС за изискванията към ЦК	5 август 2013 г.
РТ	1	Класификация на финансовите инструменти	1 от EMIR	5 август 2013 г.
	2	Регистрация на регистър на трансакции	56 от EMIR	20 март 2013 г.
	3	Отчитане на обезпечение и оценка	9 от EMIR	5 август 2013 г.
	4	Отчитане на отворени позиции, след влизане в сила на Регламента EMIR (поетапно отчитане)	5 от ТСИ за отчитане пред РТ	4 юни 2013 г.
	5	Борсово търгувани деривати	9 от EMIR	4 юни 2013 г.
	6	Отчитане пред регистри на трансакции : Трансакции с извършен клиринг	9 от EMIR	20 март 2013 г.

7	Отчитане пред регистри на трансакции: Избягване на дублиране	9 от EMIR	4 юни 2013 г.
8	Отчитане пред регистри на трансакции: делегиране	9 от EMIR	4 юни 2013 г.
9	Отчитане пред регистри на трансакции: таблици от полета	9 от EMIR	5 август 2013 г.
10	Кодове	9 от EMIR	22 октомври 2013 г.
11	Честота на отчетите	9 от EMIR	5 август 2013 г.
12	Поле "Падеж"	9 от EMIR	4 юни 2013 г.
13	Вътрешногрупови трансакции	9 от EMIR	5 август 2013 г.
14	Трансакции в рамките на един правен субект	9 от EMIR	5 август 2013 г.
15	Дъщерни предприятия на неевропейски субекти	9 от EMIR	5 август 2013г.

Общи въпроси

Последна актуализация: 5 август 2013 г.

****нов**** **Общ въпрос 1: Фондове, контрагенти** [Дата на последна актуализация: 5 август 2013 г.]

Трябва ли фондовете (например, ПКИПЦК, АИФ, некорпорирани фондове) да се считат за контрагентът по транзакции с деривати в контекста на EMIR, или това трябва да бъде лицето, управляващо фонда?

Общ отговор 1:

Контрагент по транзакция с деривати обикновено е фондът. Когато управляващо фонд лице изпълнява транзакция за различни фондове в едно и също време (напр. блокова сделка), то трябва веднага да разпредели съответната част от тази транзакция към съответните фондове и надлежно да докладва. В редки обстоятелства, управляващото фонда лице изпълнява сделки за своя собствена сметка, а не от името на фондовете, които управлява, в този последен случай контрагентът ще бъде управляващото фонда лице. Когато контрагентът по транзакцията за деривати е фондът, това има следните последици:

(а) Когато Регламентът се позовава на брой сделка или на праг, това трябва да се оценява на ниво на фонда (или в случай на фондове със структура тип „чадър”, на нивото на под-фондовете), а не на нивото на управляващото фонда лице. Такъв ще бъде случаят, например, при оценка на честотата на съгласуване на портфейла или изискването за обхвата на компресиране на портфейла.

(б) За целите на отчитане пред РТ, идентификаторът на контрагента трябва да бъде идентификатора на фонда, не идентификатора на управляващото фонда лице. Лицето, управляващо фонда може да се отчита пред РТ от името на фондовете без накръняване на отговорността на фондовете да изпълнят задължението за отчитане. В такава ситуация, идентификаторът на лицето, управляващо фонда трябва да се предостави като идентификатор на даващото отчет лице.

(в) Когато управляващо дружество предоставя услугата на управление на портфейл (така както се определя в Член 4(9) на MiFID) на клиент, и, правейки го, сключва договори за деривати, клиентът трябва да се счита за контрагент по договора за деривати. Управляващото дружество може да докладва на РТ от името на клиента, без накръняване на отговорността на клиента за изпълнение на задължението за докладване. В тази ситуация, идентификаторът на управляващото дружество трябва да бъде предоставен като идентификатор на докладващия субект.

****нов**** **Общ въпрос 2: Модел на клиринг, при който клиринговият член действа като титуляр по договора (Principal-to-principal model)** [Дата на последна актуализация: 5 август 2013 г.]

В редица юрисдикции, моделът при който клиринговият член участва като титуляр (principal-to-principal model) за клиринг на OTC дериват от клиент, включва създаването на отделен правен договор между клиринговия член и неговия клиент (огледален "back-to-back" договор) в допълнение на правния договор, който съществува между ЦК и клиринговия член. Огледалният договор съществува, за да прехвърли правните и икономическите ефекти от транзакцията, за която е извършен клиринг, върху клиента.

Когато огледален договор попада под дефиницията на договор за OTC деривати съгласно член 2 на EMIR, огледалният договор в такъв случай, договор за OTC деривати без осъществен клиринг ли представлява за целите на EMIR (трябва да се подлага, например, на задължение за клиринг или техники за намаляване на риска)?

Общ отговор 2:

В тези юрисдикции, в които съществува модел на участие на клиринговия член като титуляр по договор за клиринг, огледалният договор е неразделна част от цялостния модел за клиринг от клиент на ОТС деривати. Макар и че е различен правен договор от този, по който ЦК е контрагент, той обхваща един компонент за цялата договореност за клиринг на клиента и съществува единствено да прехвърли правните и икономическите ефекти от клиринга от ЦК върху клиента.

Член 4(3) на EMIR предвижда че ‘за ... цел[та] ... [за изпълнение на клиринговите задължения], контрагент трябва да стане ... клиент’. Когато контрагент по договор за ОТС деривати е станал клиент (така, както се предвижда в Член 4(3) на EMIR), договърът за ОТС деривати е бил представен за клиринг от ЦК, и ЦК е вписал сделката с ОТС деривати в индивидуално отделена или обща (омнибус) клиентска сметка тогава се счита, че клиентът е изпълнил всичките си задължения по клиринг съгласно EMIR, както по отношение на първоначалния договор за ОТС деривати, така и по отношение на всеки друг правен договор, който се създава като част от оперативния механизъм на процеса на клиринг от клиента (т.е. огледален „back-to-back” договор).

Предвид това, че огледалният договор се счита с осъществен клиринг (в контекста на Член 4 на EMIR), в такъв случай няма да се прилагат техники за намаляване на риска относно договори за ОТС деривати, за които не е осъществен клиринг от ЦК.

Част I: Извънборсови (ОТС) деривати

Дата на последна актуализация: 5 август 2013 година

Извънборсови деривати Въпрос 1 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Определение на извънборсови (ОТС) деривати

Определението на извънборсови деривати е предоставено в Член 2 от Регламента EMIR и е релевантно за редица разпоредби в Регламента, включително позициите в извънборсови деривати, които НФК трябва да изчислява за целта на определяне дали е достигнал клирингов праг (Член 10), и класовете извънборсови деривати, за които НКО трябва да уведомят ЕОЦКП (Член 5). Трябва ли долу посочените да се считат за извънборсови деривати?

- (а) договори за деривати, търгувани на Многостранни системи за търговия;
- (б) договори за деривати, които не се изпълняват на регулиран пазар, но които имат същите характеристики като борсово търгувани деривати, така че щом като за тях бъде осъществен клиринг, те стават заменяеми с БТД;
- (в) договори за деривати, които се изпълняват на борси извън ЕС;
- (г) договори за деривати, изпълнявани извън регулиран пазар, но обработени от борса и преминали клиринг от ЦК

изменен* Извънборсови деривати Отговор 1

Определението на извънборсови деривати, дадено в Член 2 на Регламента EMIR е следното: ‘извънборсов дериват’ или ‘извънборсов договор за дериват’ означава договор за дериват, чието изпълнение не се извършва на регулиран пазар по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕС или на пазар в трета държава, считан за еквивалентен на регулиран пазар съгласно член 19, параграф 6 от Директива 2004/39/ЕС. Следователно:

- (а) Договори за деривати, търгувани на Многостранни системи за търговия са извънборсови деривати в контекста на Регламента EMIR.
- (б) Определението изрично посочва място на изпълнение (“договор за дериват, **чието изпълнение** не се извършва на регулиран пазар”). Следователно, характеристиките, които за тези договори са общи с борсово търгувани деривати, не са релевантни за целта на определението на извънборсови деривати.
- (в) ***изменен**** Договори за деривати, които се изпълняват на борси извън територията на ЕС, които са еквивалентни на регулиран пазар съгласно член 19, параграф 6 от MiFID, не се взимат предвид за целта на определяне на клиринговия праг. Деривати, търгувани на други борси извън ЕС ще се взимат предвид при определяне на клиринговия праг. Член 19(6) посочва, че Европейската комисия ще публикува списък на борсите, които ще бъдат считани за еквивалентни. До днешна дата, няма публично наличен списък на борси извън ЕС, еквивалентни на регулиран пазар, така както се предвижда съгласно член 19, параграф 6 от MiFID. При липсата на този списък, всички договори за деривати, изпълнявани на борси извън ЕС трябва да се взимат предвид за целта на определяне на клиринговия праг.
- (г) Транзакции за деривати, такива като блокови сделки, които се извършват извън платформата за търгуване на регулиран пазар, но подлежат на правилата на регулирания пазар и се изпълняват съгласно тези правила, включително незабавната обработка от регулирания пазар след изпълнение и клиринг от ЦК, не

трябва да се считат за трансакции с ОТС (извънборсови) деривати. Следователно, тези трансакции не трябва да се взимат предвид за целта на задължението за клиринг и изчисляване на клиринговия праг от НФК, което се отнася само за ОТС деривати.

****изменен**** Трансакции с деривати, които не отговарят на условията, изброени в първия параграф на този под-отговор (г) трябва да бъдат считани за ОТС. Например, Договори за деривати, които не се изпълняват на регулиран пазар и които не се ръководят от правилата на борса в момента на изпълнението, трябва да се считат за ОТС, дори ако след изпълнението те се разменят за договори, търгувани на регулиран пазар. Самият договорът за замяната, обаче, може да се счита за борсово търгуван, ако отговаря на съответните условия.

Извънборсови деривати Въпрос 2 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 10 от Регламента EMIR – Процедура за уведомление от НФК че е надвишил/ паднал под клиринговия праг

- (а) Кога нефинансовите контрагенти (НФК) следва да започнат да изчисляват клирингов праг (КП) и да уведомяват за нарушение на КП?
- (б) Следва ли нефинансовият контрагент да уведомява съответния национален компетентен орган и ЕОЦКП само в първия ден, в който надвиши прага, или всеки ден през периода от 30 работни дни, посочен в член 10, параграф 1, точка б на Регламента EMIR?
- (в) Трябва ли всички предприятия от групата да уведомяват съответния НКО и ЕОЦКП, или следва да има едно единствено уведомление за група?

Извънборсови деривати Отговор 2

- (а) Веднага при влизането в сила на Делегиран регламент (ЕС) No 149/2013 на Комисията (РТС на ЕОЦКП за извънборсови деривати) (т.е. на 15 март 2013 г.), нефинансовите контрагенти ще трябва да започнат да изчисляват КП и да изпращат уведомления до ЕОЦКП и съответния НКО когато са превишили клиринговия праг.
- (б) Нефинансовите контрагенти следва да уведомяват съответните национални компетентни органи и Европейския орган за ценни книжа и пазари само в първия ден, в който надвишат някой от клиринговите прагове. Съгласно член 10, параграф 1, буква б на Регламента EMIR, те ще станат НФК+, ако средната подновена позиция през последните 30 работни дни превишава прага. НФК ще уведомят отново колкото е възможно по-скоро съответните компетентни органи и Европейския орган за ценни книжа и пазари, когато тяхната средна позиция през последните 30 работни дни вече не надвишава клиринговия праг.
- (в) За всяка държава членка, в която групата има юридически лица, които търгуват с извънборсови деривати, трябва да бъде отправено уведомление до НКО веднага щом като групата е надвишила прага. Това уведомление трябва да включва, наред с друго, наименованията на всички НФК юридически лица от групата в рамките на тази държава членка, които търгуват с извънборсови (ОТС) деривати. Групата трябва също така да отправи и едно уведомление до ЕОЦКП, посочващо всички НФК юридически лица от групата в рамките на ЕС, които търгуват с извънборсови (ОТС) деривати.

Извънборсови деривати Въпрос 3 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 10 от Регламента EMIR – Изчисляване на клиринговия праг

- (а) При изчисляването на договор, деноминиран във валута, различна от евро, трябва ли преобразуването в евро да се извършва всеки ден, за да се отразят колебанията на обменните курсове?
- (б) Следва ли следните транзакции с извънборсови деривати да се включват за изчисляване на клиринговия праг:
1. вътрешногрупови транзакции
 2. договори, за които се извършва клиринг доброволно
 3. позиции, заемани от финансовите дъщерни предприятия на нефинансов контрагент
 4. позиции, заемани от нефинансови субекти от трета страна в същата група, като нефинансовия контрагент от ЕС
 5. ****НОВ**** позиции, заемани от съвместно контролирани субекти, или субекти, отчитани по метода на собствения капитал
- (в) ****НОВ**** Каква е връзката между вътрешногрупови и съответните външни транзакции?

Извънборсови деривати Отговор 3

- (а) От контрагентите се очаква да използват актуализирани обменни курсове всеки път когато изчисляват общата позиция, която ще се сравнява с клиринговия праг.
- (б.1) Ако два НФК юридически лица от една група сключат вътрешногрупова транзакция един с друг, която не попада под определението за хеджиране³, и двете страни по сделката трябва да бъдат включени при изчисляване на прага. Общият принос за изчислението за праг на ниво група следователно ще бъде два пъти условната стойност на договора. За нехеджиращи вътрешногрупови транзакции между един нефинансов контрагент (НФК) и един финансов контрагент (ФК), трябва да се включва само нефинансовия контрагент по транзакцията.
- (б.2) Договори за извънборсови деривати, за които се извършва клиринг доброволно се включват в изчислението на клиринговия праг.
- (б.3) Съгласно член 10, параграф 3, само позициите, заемани от нефинансови юридически лица от същата група се включват за изчисляването на клиринговия праг.
- (б.4.) Позиции, заемани от нефинансови субекти от трета страна в същата група, като нефинансовия контрагент, които биха били нефинансови контрагенти, ако бяха в ЕС, се включват за изчисляването на клиринговия праг.
- (б.5) Не, само позициите на напълно консолидирани дъщерни предприятия трябва да бъдат вземани предвид.

³ Така както е определено в член 10 на Делегиран регламент (ЕС) No 149/2013 на Комисията (РТС на ЕОЦКП за извънборсови деривати)

- (в) В една група обикновено има една, или повече, компания, която е специализирана за търгуване с деривати със субекти извън групата. Тази търгуваща компания сключва външни договори за деривати, които в максимално възможна степен отразяват (като огледало) един или повече договори за деривати със субекти в рамките на групата.

За целта на изчисляване на позиции, които да бъдат сравнявани с клиринговия праг, когато договорите за деривати, сключени от нетъргуващи от групата НФК отговарят на изискванията на хеджиращи контракти, в такъв случай съответните външни договори трябва също да се считат за хеджиращи контракти. И обратно, когато договорите за деривати, сключено от нетъргуващите от групата НФК не отговарят на изискванията за хеджиращи контракти, тогава съответните външни договори не трябва да се считат за хеджиращи контракти.

В най-простия сценарий, когато външна транзакция отразява напълно договор за деривати, сключен от нетъргуващ НФК от групата, който не се определя като хеджиращ контракт, насрещната стойност, която трябва да бъде взета предвид за целта на изчисляване на клиринговия праг възлиза на три пъти условната стойност на вътрешногруповата или външна транзакция.

С цел онагледяване, нека да предположим, че:

- А е НФК
- Б е НФК в същата група като А, а Б е субект, специализиран в търговия с деривати със субекти извън групата
- А и Б сключват транзакция за ОТС деривати, с условна стойност 100, например, А купува 100 и Б продава 100
- Б сключва противоположна транзакция със субект извън групата (В), т.е. Б купува 100 от В.

Тогава общата условна сума, която трябва да се вземе предвид за клиринговия праг е:

- Нула, ако транзакцията между А и Б удовлетворява условията за хеджиране по отношение на А;
- 300, ако транзакцията между А и Б не удовлетворява условията за хеджиране по отношение на А, т.е. 100 за транзакцията купува между А и Б, 100 за транзакцията продава между Б и А, и 100 за транзакцията купува между Б и В.

Извънборсови деривати Въпрос 4 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 11 от Регламента EMIR – Отговорност на ФК и НФК

Има ли ФК отговорност да оценява дали контрагентът му е НФК, надвишаващ или под клиринговия праг?

Извънборсови деривати Отговор 4

Нефинансовите контрагенти, които търгуват с извънборсови деривати са задължени да определят собственото си положение (статут) по отношение на клиринговия праг. Финансовите контрагенти трябва да получават декларации от нефинансовите си контрагенти, посочващи положението на НФК. От финансовите контрагенти не се очаква да извършват проверки на декларациите, получени от нефинансови контрагенти, посочващи тяхното положение и могат да се опанят на тези декларации, освен ако не притежават информация, която ясно доказва, че тези декларации са неверни.

Извънборсови деривати Въпрос 5 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 11 от Регламента EMIR – Своевременно потвърждаване

(а) Потвърждението за кого се отнася (1) за изпращащата страна (т.е. всяка една страна трябва да спазва крайния срок за изпращане на потвърждението на другата страна) или (2) за подписването или съгласуването (т.е. и двете страни трябва да спазват крайния срок да подпишат или съгласуват потвърждението). Позволено ли е отрицателно потвърждение?

(б) Какво е определението на “когато са на разположение с електронни средства?”

(в) Изискването за своевременно потвърждаване само за сключването на първоначалния договор ли се отнася, или се отнася също така и за последващи изменения на този договор (например новация, резултат от компресиране на портфейл)?

(г) При какви обстоятелства се прилага разпоредбата за по-късно потвърждение на транзакции „с контрагент, намиращ се в друга времева зона, което не позволява потвърждение до определения срок”?

(д) За целите на сроковете на потвърждение, как трябва да тълкува термина „работен ден” за транзакции между две различни юрисдикции?

(е) ****нов**** каква е референтната точка във времето, от която се прилага крайният срок за потвърждението?

Извънборсови деривати Отговор 5

(а) Терминът ‘потвърждение’ е определен в член 1(в) на Делегиран регламент (ЕС) No 149/2013 на Комисията (РТС за извънборсови деривати): той означава документирано споразумение между контрагентите за всички условия на договора за извънборсови деривати.

Следователно, за да спазят изискванията за потвърждение, контрагентите трябва да постигнат правно задължаващо споразумение за всичките условия на договор за извънборсови деривати. РТС предвижда, че и двете страни трябва да го спазят и да се споразумеят предварително за конкретен процес за извършването му. Процеси, съгласно които документирането се счита финализирано и прието и от двете страни след изтичането на определен краен срок отговарят на изискването, при условие че ЕОЦКП са се договорили предварително да извършват потвърждение чрез този процес.

(б) Потвърждаване с електронни средства може да е налично за пазара (например, платформи за потвърждаване), но не и за конкретен контрагент, поради различни уважителни причини. Ако контрагентът може да докаже, че за него няма на разположение потвърждение чрез електронни средства, тогава потвърждението може да се извършва с факс, на хартиен носител, или ръчно обработени имейли.

(в) Своевременното потвърждение на договори за извънборсови (ОТС) деривати се прилага когато е сключен нов договор за деривати, включително като резултат на новация и компресиране на портфейл от преди това сключени договори. Изискването не се отнася за прекратявания, при условие че прекратяването премахва всички остатъчни задължения по отношение на транзакцията.

(г) Член 12(3) от Регламент 149/2013 е предназначен да се прилага за транзакции, изпълнени след 16.00 часа, местно време за един или и двата контрагента. Членът изисква да бъде направено потвърждение веднага щом като е възможно и, най-късно, един работен ден след изтичане на срока за потвърждение, който иначе би се прилагал.

(д) За тези цели, само дни, които са работни дни в юрисдикциите и на двата контрагента трябва да бъдат вземани предвид.

- (е) ****нов**** Точката във времето, която служи като начална точка за изчисляване на крайния срок за потвърждение е датата на изпълнение на транзакцията, независимо от процеса на изпълнение (например гласов, електронен). Следователно, ако една транзакция е изпълнена по телефона на дата T, референтният ден за започване на изчисляване на крайния срок за потвърждение е T, различен от датата, на която контрагентите започват да обменят електронна информация, свързана с потвърждаване на транзакциите, преди да се достигне до законово обвързващо потвърждение.

Извънборсови деривати Въпрос 6 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 3, 4(2) и 11(б) до 11(10) на EMIR – Вътрешногрупова транзакция

(а) *Кога контрагентите могат да започнат да кандидатстват за освобождаване на вътрешногрупови трансакции от задължението за клиринг и кога могат схемите за пенсионно осигуряване да започнат да кандидатстват за временното освобождаване на пенсионната схема от задължението за клиринг?*

(б) ****нов**** *Необходимо ли е Комисията да е приела изпълнителен акт (еквивалентно решение) по член 13(2) на EMIR, за да могат вътрешногрупови трансакции между контрагент, установен в Съюза и контрагент, установен в трета страна да удовлетворяват условията за вътрешногрупова трансакция съгласно Член 3 на EMIR?*

(в) ****нов**** *Каква е процедурата, която трябва да се спазва от контрагенти, желаещи да се възползват от освобождаване на вътрешногруповите трансакции от задължението за клиринг?*

Извънборсови деривати Отговор 6

(а) И в двата случая, уведомления за освобождаването от задължението за клиринг на вътрешногрупови трансакции и за пенсионни схеми не се очакват да бъдат отправяни преди получаването от ЕОЦКП на първото уведомление, така както е посочено в Член 5 на Регламента EMIR (уведомления от националните компетентни органи до ЕОЦКП за оторизирани класове извънборсови деривати), т.е. датата, на която ще бъде отправено уведомление до ЕОЦКП и бъде публикуван в публичния регистър първият клас извънборсови деривати в съответствие с член 6(2)(е) и РТС за ОТС Деривати Член 8(5).

Националните компетентни органи, обаче, могат да подпомагат процеса за тези заявления в ранен етап, когато преценят, че това е необходимо поради естеството и размера на техните пазари. Вижте също Въпрос II.8 от В&О на Европейската комисия, налични в:

http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/derivatives/emir-faqs_en.pdf

(б) ****нов**** Да, ако контрагент е установен в трета страна, Комисията трябва да е приела изпълнителен акт съгласно Член 13(2) по отношение на съответната трета страна, за да могат трансакциите между този контрагент и контрагента, установен в Съюза в рамките на една и съща група, да удовлетворяват условията за вътрешногрупови трансакции съгласно Член 3.

(в) ****нов**** Съществуват два различни процеса за ползване от страна на контрагентите на вътрешногруповото освобождаване от задължението за клиринг, в зависимост от това дали контрагентът по вътрешногруповите трансакции е установен в Съюза (неподлежащ на възражение процес, описан в Член 4(2)(а)) или в трета страна по отношение на която Европейската комисия е приела изпълнителен акт съгласно Член 13(2) (процес на оторизация, описан в Член 4(2)(б)). ЕОЦКП понастоящем работи с компетентни органи за хармонизиране доколкото е възможно на процеса на европейско ниво. Контрагентите ще трябва да представят техните заявления/ уведомления, отнасящи се за освобождаване на вътрешногруповите трансакции на съответните им компетентни органи, а не на ЕОЦКП.

Извънборсови деривати Въпрос 7 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 6 от Регламента EMIR: Публичен регистър

Кога Публичният регистър ще бъде на разположение на уебсайта на ЕОЦКП и какъв вид информация ще се публикува в този регистър?

Извънборсови деривати Отговор 7:

Публичният регистър ще съдържа два вида информация:

- 1) Списък на класовете извънборсови деривати, за които е изпратено уведомление до ЕОЦКП.

Този раздел от регистъра ще се публикува след получаване на уведомленията от ЕОЦКП съгласно процедурата, описана в член 5, параграф 1 на Регламента EMIR, т.е. след даването на разрешение на централни контрагенти съгласно Регламента EMIR да извършват клиринг на класове извънборсови деривати.

- 2) Списък на класовете деривати, които подлежат на задължението за клиринг.

Този раздел от регистъра ще се публикува незабавно след влизане в сила на регулаторните технически стандарти, определящи класовете извънборсови деривати, които подлежат на задължението за клиринг. Тези РТС ще бъдат приети, като се следва процедурата, посочена в член 5, параграф 2 на Регламента EMIR.

Извънборсови деривати Въпрос 8 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Член 12(4) от Регламент (ЕС) 149/2013: Деклариране на сделки, непотвърдени за повече от 5 работни дни

Съгласно Член 12(4) от Регламент (ЕС) 149/2013, финансовите контрагенти следва да разполагат с необходимата процедура за ежемесечно деклариране пред компетентния орган на броя на непотвърдените трансакции с извънборсови деривати, които не са били приключени в продължение на повече от пет работни дни:

- (а) Каква е началната точка за изчисляване на 5-те работни дни?

(б) С каква честота се очаква от ФК да докладват за броя на трансакциите, които не са приключени за повече от 5 работни дни: в края на всеки месец, или при поискване от националния компетентен орган?

Извънборсови деривати Отговор 8:

(а) Една сделка се счита за неприключена за повече от 5 работни дни, ако е все още непотвърдена 5 работни дни след дата на изискващото се потвърждение, която е определена в член 12(1) и 12(2).

(б) ФК трябва да осигурят необходимите процедури с които разполагат, за да позволяват: 1) регистрирането на всички сделки, които не са потвърдени за повече от 5 работни дни и 2) изготвянето на месечен отчет за такива непотвърдени сделки, които са настъпили предишния месец. Докладът не е необходимо да бъде предоставян на компетентни органи, които не са поискали да го получат.

Извънборсови деривати Въпрос 9 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Условни стойности

При изчисляване на позициите в извънборсови деривати, за да бъдат сравнени с клиринговите прагове, НФК трябва да използват брутни условни стойности. Как трябва да се изчисляват условните стойности за следните инструменти:

- (а) Опции
- (б) Договори за разлики (CFD)
- (в) Стокови деривати, които са посочени в единици, такива като барели или тона
- (г) Контракти, при които цените ще бъдат налични едва преди времето на сетълмент
- (д) Договори с условна стойност, която се променя във времето.

Извънборсови деривати Отговор 9:

Номиналните или условни стойности са референтната стойност, от която се определят договорните плащания на пазарите на деривати. Тя може също така да се определи като стойността на базови активи на дериват по приложимата цена в началото на транзакцията. Тази дефиниция следва да се използва, за да се получи условната стойност на договорите, изброени в точки (а) до (в).

По отношение на (г), условната стойност следва да се оцени като се използва цената на базовия актив по времето когато се прави изчисляване на позициите в извънборсови (ОТС) деривати, за да бъдат сравнени с клиринговите прагове.

Относно (д), условната стойност, която трябва да бъде взета предвид е тази, валидна по времето когато се прави изчисляване на позициите в ОТС деривати, за да бъдат сравнени с клиринговите прагове.

Същият подход, описан в горните параграфи, следва да бъде възприет за целите на отчитане (поле 14 на таблица 2 от Делегиран регламент (ЕС) No 148/2013 на Комисията).

Извънборсови деривати Въпрос 10 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 10(3) от Регламент (ЕС) 648/2012: Определение на хеджиране

За да определи дали те надвишават клиринговите прагове, нефинансовият контрагент включва всички договори за извънборсови деривати "за които не може да се измери обективно, че водят до намаляване на рисковете, пряко свързани с търговската или финансиращата дейност" на нефинансовия контрагент или на групата.

- (а) Достатъчни ли са приетите от нефинансовите контрагенти политики, или одитираните счетоводни отчети за доказване на спазване на определението за хеджиране?
- (б) Трябва ли не толкова чести операции да бъдат уловени в обхвата на определението на "нормалния процес на работа"? Могат ли рядко сключвани договори за извънборсови деривати да удовлетворяват изискванията за хеджиране?
- (в) ****нов**** Когато НФК използват портфейлно или макро хеджиране, как следва да доказват спазване на определението за хеджиране?

Извънборсови деривати Отговор 10:

- (а) **** изменен **** Определението на хеджиране в смисъла на Регламента EMIR включва и е по-широко от определението, използвано в счетоводните правила на Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО). Следователно, договори за извънборсови деривати, които удовлетворяват изискванията за хеджиране съгласно определението на правилата на МСФО, удовлетворяват също така изискванията за хеджиране за целите на Регламента EMIR. При това, някои договори за извънборсови деривати могат да удовлетворяват изискванията за хеджиране за целите на

Регламента EMIR (което включва също така заместващо хеджиране и макро и портфейлно хеджиране), въпреки че не удовлетворяват изискванията за хеджиране съгласно определението на правилата на МСФО.

Политиките, приети от контрагент, особено когато са одитирани, дават индикация за естеството на договорите за извънборсови деривати, които този контрагент може да сключва. Тази индикация трябва да бъде подкрепена от анализа на действително сключените договори за извънборсови деривати и ефективното хеджиране, което трябва да се направи при сключването на договора и по време на продължителността на договора.

Следователно, с изключение когато договорите за извънборсови деривати, сключени от контрагент отговарят на изискванията за хеджиращи договори съгласно правилата на МСФО, нито одитирани счетоводни отчети, нито вътрешни политики, сами по себе си (*per se*) няма да са достатъчни за доказване че съответните договори са за целите на хеджиране, а трябва да бъдат допълнени с доказателства за действителния риск, пряко свързан с търговската или финансиращата дейност, която договорът покрива.

- (б) Честотата на договора за извънборсови деривати не е критерий за определяне дали се счита в обхвата на търговската дейност или финансиращата дейност на нефинансови контрагенти.
- (в) ****нов**** Когато НФК използва портфейлно или макро хеджиране, той може да не е в състояние да установи пряка връзка между конкретна транзакция с извънборсови деривати и конкретен риск, свързан пряко с търговската дейност или финансиращите дейности, сключена за да го хеджира. Рисковете, свързани пряко с търговската или финансиращите дейности могат да са от комплексно естество, например няколко географски пазара, няколко продукта, времеви хоризонти и субекти. Портфейлът от договори за извънборсови деривати, сключени за да намалят тези рискове (хеджиращ портфейл) може да произлиза от комплексни системи за управление на риска.

Въпреки че въвеждането на системи за управление на риска ще бъдат оценявани от съответния НКО на база всеки отделен случай, те трябва да отговарят на следните критерии:

- i. Системата за управление на риска трябва да предотвратява квалифицирането на нехеджиращи транзакции като хеджиращи единствено на основание че те съставляват част от намаляващ риска портфейл на цялостна база.
- ii. Количествени системи за управление на риска трябва да бъдат допълвани с декларации за качество, като част от вътрешните политики, определящи априори видовете договори за извънборсови деривати, включени в хеджиращите портфейли и критериите за приемливост, и заявяващи че транзакциите в договорите, включени в хеджиращия портфейл са ограничени за покриването само на рискове, пряко свързани с търговските или финансиращите дейности.
- iii. Системите за управление на риска трябва да представят хеджиращия портфейл в достатъчна разбивка по компоненти с оглед, например, на клас активи, продукт, времеви хоризонт, за да се установи пряката връзка между портфейла от хеджиращи транзакции и рисковете, които този портфейл хеджира. НФК следва да установяват достатъчно ясна връзка между вида договори, сключвани и търговската или финансиращата дейност на групата. Когато някои компоненти на портфейл от деривати могат да бъдат показани като хеджиращи, но други са спекулативни, спекулативните компоненти трябва да се взимат предвид за клиринговия праг. В такъв случай е неприемливо да се определи целия портфейл, включително спекулативните компоненти, като хеджиращ, дори ако може да бъде доказано, че съвкупният ефект от целия портфейл е намаляване на риска.
- iv. Когато една група има НФК, установени в различни страни на Съюза и групата има централно звено, отговорно за системите за управление на риска на няколко субекта от групата, системите трябва да се използват съгласувано във всички субекти на групата.
- v. Системата за управление на риска не следва да се ограничава до бинарен механизъм посредством който до известна граница (например, достигане до предварително определена величина на риска на предварително определена стойност в абсолютни

или относителни стойности), всички транзакции за извънборсови деривати се определят като хеджиращи, и щом като тази граница бъде надвишена, всички транзакции с извънборсови деривати се класифицират като нехеджиращи.

Извънборсови деривати Въпрос 11 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Член 14 на Регламент (ЕС) 149/2013: Компресиране на портфейл

(а) Когато финансови и нефинансови контрагенти решат, че извършването на компресиране на портфейл не е подходящо, те трябва да са в състояние да осигурят "разумно и валидно обяснение". Какво се има предвид под "разумно и валидно обяснение"?

(б) Изискването за компресиране на портфейл представлява ли пречка за сключването на прихващаща транзакция с контрагент, различен от контрагента по първоначалната транзакция?

Извънборсови деривати Отговор 11:

(а) Информацията, която контрагентът трябва да бъде в състояние да предостави на компетентния орган, когато от него бъде поискано да го направи, следва да дава достатъчно доказателства, че при действащите обстоятелства компресиране на портфейла не е било подходящо. В зависимост от обстоятелствата, обосновката може да включва че:

- портфейлът е чисто насочващ и не позволява прихващащи транзакции;
- няма налични многостранни услуги по компресиране в съответните пазари, за съответните продукти, или за съответните участници и че компресирането на двустранна основа би било неосъществимо;
- компресирането би изложило значително на риск ефективността на фирмените вътрешни процеси на управление на риска или отчитане.

(б) Не. Изискването за компресиране на портфейла не представлява пречка да бъде сключена прихващаща транзакция с контрагент, различен от контрагента по първоначалната транзакция.

Извънборсови деривати Въпрос 12 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 11 от Регламент (ЕС) 648/2012: Техники за намаляване на риска за договори за извънборсови деривати, които не са преминали клиринг чрез ЦК

(а) За кои договори за извънборсови деривати, за които не е извършен клиринг чрез ЦК се прилагат:

- *Ежедневна оценка на пазарната стойност (Регламент EMIR Член 11(2)),*
- *Съгласуване на портфейла и разрешаване на спорове (Регламент EMIR Член 11(1) и Регламент (ЕС) 149/2013 Член 13 и 15), и*
- *компресиране на портфейл (Регламент (ЕС) 149/2013 Член 14)?*

(б) Какво е определението на "Контрагенти", използвано в Регламент (ЕС) 149/2013 Член 13 (Съгласуване на портфейла) и Член 14 (Компресиране на портфейл)? Включва ли субекти от трети страни?

(в) ****нов**** Кои техники за намаляване на риска, посочени в Член 11(1) на EMIR се прилагат за НФК под клиринговия праг?

Извънборсови деривати Отговор 12:

- (а) Изискването за ФК и НФК+ да оценяват ежедневно пазарната стойност на договорите, за които не е извършен клиринг, се прилага за договори, които са неприключили на или след 15 март 2013 година, датата на влизане в сила на съответния технически стандарт, независимо от датата на която са сключени.

****изменен**** Изискванията за съгласуване на портфейла, разрешаване на спорове и компресиране на портфейла се отнасят също и за портфейла на неприключили договори за извънборсови деривати. Предвид това, че съответните технически стандарти влизат в сила на 15 септември 2013 г., изискванията се прилагат за портфейла на неприключили договори към тази дата, независимо от датата, на която са били сключени, и за всеки договор сключен след нея.

- (б) Член 11 на Регламента EMIR, който определя базата за тези изисквания, се прилага когато поне един контрагент е установен в рамките на ЕС. Следователно, когато контрагент от ЕС осъществява транзакция със субект от трета страна, от контрагентът от ЕС ще се изисква да осигури изискванията за съгласуване на портфейла, разрешаване на спорове, своевременно потвърждение и компресиране на портфейла да бъдат спазени за съответния портфейл и/ или транзакции, независимо от това, че самият субект от трета страна няма да подлежи на разпоредбите на Регламента EMIR. Ако, обаче, субектът от трета страна е установен в юрисдикция, за която Комисията е приела изпълнителен акт съгласно Член 13 на EMIR, контрагентите биха могли да спазят еквивалентни разпоредби в третата страна.

- (в) Нефинансови контрагенти под клиринговия праг подлежат на следните техники за намаляване на риска:

- Своевременно потвърждение: сроковете за потвърждение, приложими за НФК- са определени в Член 12(2) на РТС за ОТС деривати
- Съгласуване на портфейла: честотата на съгласуване, приложима за НФК- е определена в Член 13(3)(б) от РТС за ОТС деривати
- Компресиране на портфейла, съгласно условията, определени в Член 14 от РТС за ОТС деривати
- Разрешаване на спорове, както се посочва също така в Член 15(1) от РТС за ОТС деривати.

****нов**** Извънборсови деривати Въпрос 13 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Статут на субекти, които не са установени в Съюза

- (а) Как трябва контрагент да определи дали субект, установен в трета страна би бил финансов контрагент, ако е установен в Съюза?

(б) Как трябва контрагент да определи дали субект, установен в трета страна, който счита че ще е НФК, е НФК+ или НФК-?

Извънборсови деривати Отговор 13:

- (а) Това трябва да се прецени от индивидуалните контрагенти в сътрудничество с техните контрагенти от трети страни, като взимат предвид естеството на извършваните дейности от въпросния контрагент. Процесът и направените предположения, за да се достигне до такова решение, трябва да бъдат документирани.

- (б) Ако субектът от трета страна е част от група, която включва също НФК установени в Съюза, неговият NFC+ или NFC- статус трябва да се предположи, че е същият като този на НФК от ЕС и тази информация трябва да бъде поискана от контрагента.

Ако субектът от трета страна не е част от такава група, но се ползва от подобно, ограничено освобождаване в собствената си юрисдикция, може да се приеме, че субектът би бил НФК-, ако е установен в Съюза.

Ако никое от тях не е в сила, единственият начин да се определи статута на такъв субект от трета страна ще бъде той да изчисли позицията си на ниво група в сравнение с клиринговия праг на Регламента EMIR. Съгласно ОТС В&О № 4, контрагентите от ЕС трябва да получават декларации от техните контрагенти от трети страни, посочващи статута на НФК. От контрагента от ЕС не се очаква да извършват проверки на декларациите, получени от субект от трета страна, посочващи тяхното положение и могат да се опанят на тези декларации, освен ако не притежават информация, която ясно доказва че тези декларации са неверни. Ако не е възможно да се прецени какъв ще бъде статута на контрагента съгласно Регламента EMIR, фирмите трябва да приемат, че статута на техния контрагент е НФК+ и съответно да прилагат изискването на EMIR.

****нов** Извънборсови деривати Въпрос 14** [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Съгласуване на портфейл – Член 13 от РТС за ОТС деривати

- (а) *Задължението за съгласуване на портфейла влиза в сила на 15 септември 2013 година. За контрагенти, които следва да извършват съгласуване на портфейла си веднъж годишно, трябва ли да бъде направено съгласуване преди 31 декември 2013 година?*
- (б) *Какви са “основните търговски условия, които са отличителни за всеки конкретен договор за извънборсови деривати” за целта на изискването за съгласуване на портфейла?*
- (в) *Кой е законово отговорен за задължението за съгласуване на портфейла, когато сделката се осъществява с изчислителен агент?*

Извънборсови деривати Отговор 14:

- (а) За тези контрагенти, съгласуване на портфейла ще бъде извършвано всяка година. Първото ще бъде извършено в срок от една година от влизането в сила на РТС за ОТС деривати, т.е. преди 15 март 2014 година.
- (б) Както се предвижда в Член 13 от РТС за ОТС деривати, тези условия включват оценката за всеки договор в съответствие с Член 11(2) на Регламента EMIR. Те включват също така и други релевантни данни за идентифицирането на всеки конкретен договор за извънборсови деривати, такива като дата на влизане в сила, определената дата на падеж, дати на плащания или сетълмент, условната стойност на договора и валута на транзакцията, базов инструмент, позицията на контрагентите, споразумението за работен ден и съответни фиксирани или плаващи лихвени проценти на договорите за извънборсови деривати.
- (в) Контрагентите могат да се договорят, че изчислителният агент ще бъде отговорен за извършване на съгласуването на портфейла. Във всеки случай, всеки контрагент остава законно отговорен за задължението за съгласуване на портфейла. Процесите, при които контрагент се счита, че е извършил съгласуване на портфейла след изтичането на определен краен срок, ще бъде в съответствие с изискванията, при условие, че и двата контрагента са се договорили предварително да извършат съгласуване на портфейла чрез този процес.

****нов** Извънборсови деривати Въпрос 15** [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Разрешаване на спорове – Член 15 от РТС за ОТС деривати

- (а) Трябва ли контрагентите да установяват и регистрират всеки спор, отнасящ се за признаването или оценяването на договора и за обмен на обезпечение, дори по-малките?*
- (б) Разрешаването на спорове включва ли спорове, отнасящи се за сетълмент на парични потоци?*
- (в) При отчитане на неуредени спорове в съответствие с Член 15(2) на Регламент 149/2013, сумата или стойността на неуредените спорове за всяка отделна сделка ли трябва да се изчислява и докладва или на база портфейл?*
- (г) Колко често се изисква от финансовите контрагенти да уведомяват съответния им национален орган за неуредени спорове в съответствие с член 15(2)от Регламент 149/2013?*
- (д) Каква е 'оценката', посочена в Член 15 на РТС за ОТС деривати?*

Извънборсови деривати Отговор 15:

- (а) Контрагентите могат да се договорят предварително, разногласия, които възлизат на стойност под предварително определен праг, да не се считат за спорове. Ако случаят е такъв, тези по-малки разногласия няма да се считат за спорове. Всички други разногласия ще пораждат спорове и ще се третираат съгласно Член 15 на РТС за ОТС деривати.*
- (б) Да. Спор може да бъде причинен от нарушения на сетълмента на парични потоци.*
- (в) Сумата или стойността на неуредени спорове трябва да се изчислява и докладва на база всяка отделна сделка, когато е възможно. Може, обаче, да се използва като база портфейл, ако оспорваната оценка или обезпечение, например първоначалното допълнително обезпечение, се изчислява на ниво портфейл.*
- (г) Като минимум, от финансовите контрагенти се изисква да правят ежемесечни уведомления за спорове, неразрешени в предишния месец. Националните компетентни органи могат да изискат по-често отчитане на неразрешените спорове.*
- (д) Оценката е тази, отнасяща се до всеки договор в съответствие с Член 11(2) на Регламента EMIR.*

Част II: Централни контрагенти

Дата на последна актуализация: 5 август 2013 г.

Централни контрагенти Въпрос 1 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 18 от Регламента EMIR – Най-уместни валути за определяне на участие в колегия:

Какви са критериите, които следва да бъдат използвани от ново юридическо лице, което кандидатства за получаване на позволение за ЦК, ако съответното юридическо лице не е изпълнявало дейности по клиринг преди това?

Централни контрагенти Отговор 1:

В случая на ново юридическо лице, което не е извършвало дейности по клиринг преди това, определянето на най-уместните валути за целта на членство в колегията на ЦК ще се извърши на базата на относителния дял на всяка една валута в прогнозните обеми от всички финансови продукти, за които ЦК възнамерява да извършва клиринг.

По такъв начин ще се извършва и определянето на валута и за централни контрагенти, които са изпълнявали клирингови дейности за по-малко от една година.

Централни контрагенти Въпрос 2 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 46 от Регламента EMIR – изисквания за обезпеченията и регистриране в записите и отчетността на клиентски активи:

Какво е изискването за ЦК за регистриране на финансови инструменти, предоставени му като маржини, вноски за гаранционни фондове или други финансови ресурси? Възможно ли е ЦК да впише стойността, определена за финансовите инструменти след намаляване на стойността им със съответните проценти?

Централни контрагенти Отговор 2:

Член 46, параграф 1 на Регламента EMIR посочва целта на отбива в стойностите, като се позовава на 'вероятността' за намаление на стойността на активите, предоставени като обезпечение. За да бъдат надлежно приложени изискванията за отбив в стойността, посочени в член 46, параграф 1, централният контрагент трябва да има установени процедури, позволяващи регистрирането, преди отбива, на стойността на финансовите инструменти, действително предоставени на ЦК от клирингови членове за тяхна собствена сметка, или за сметка на техни клиенти. Това е в съответствие с изискванията за вписване в отчетността, посочени в член 14, параграф 3 на Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията⁴. Тази концепция, следователно не е съвместима със ситуация, в която централен контрагент би имал процедури, осигуряващи регистриране в отчетността само на стойността след приложения отбив и когато той рутинно ще налага такова намаление цялостно по отношение на всеки финансов инструмент, който е предоставен на ЦК за сметка на клиенти.

⁴ „По отношение на всяка отделна сметка на клирингов член и клиент, ако той е известен на ЦК, ЦК съхранява и актуализира данни за стойността на допълнителните обезпечения, вноските в гаранционния фонд и посочените в член 43 от Регламент (ЕС) № 648/2012 други финансови ресурси, изисквани от ЦК, както и съответната стойност на действително предоставените от клиринговия член средства към края на деня и промените в тази стойност, които могат да възникнат в рамките на ден”.

Централни контрагенти Въпрос 3 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 48 от Регламента EMIR – Преносимост на обезпеченията:

Какво е изискването за ЦК по отношение на преносимостта на клиентските активи в случай на изпадане в несъстоятелност от член – както за индивидуални така и за общи (омнибус) сметки?

- а) Да прехвърли само “изискващото се обезпечение”, минус висящи плащания по вариращ маржин, т.е. стойността на активите, използвани за покриване на задълженията; или*
- б) Да прехвърли определената стойност на активите, минус висящи плащания по вариращ маржин (след намалението на стойността); или*
- в) Да прехвърли постъпленията от ликвидацията на активите, минус висящи плащания по вариращ маржин; или*
- г) Да прехвърли самите активи, минус висящи плащания по вариращ маржин?*

Централни контрагенти Отговор 3:

Член 48 на Регламента EMIR установява обстоятелствата и параметрите, при които централен контрагент трябва да прехвърля активи и позиции на клиентите на изпаднали в несъстоятелност клирингови членове, или може да ликвидира тези активи и позиции.

След изпадане в несъстоятелност на клирингов член, от централния контрагент се изисква да прехвърли активите и позициите, регистрирани като държани за сметка на клиентите на клиринговия член, който изпада в несъстоятелност, ако бъдат изпълнени условията, определени в член 48. В противен случай, ЦК може да се опита да прехвърли активите и позициите въз основа на максимални усилия, но накрая има правото да ликвидира активите и позициите. Ако активите на клиент на изпаднали в несъстоятелност клирингови членове са само частично ликвидирани, тогава неликвидираната част от активите ще бъде върната на клиентите, когато са известни на ЦК или, ако не са, на клиринговия член за сметка на неговите клиенти.

Член 39, параграф 10 от Регламента EMIR определя, че под активи (по отношение на разделяне и преносимост) се има предвид обезпечения, държани за да покриват позиции, и включва правото за прехвърляне на активи, еквивалентни на тези обезпечения, или получените средства от реализацията на обезпечения.

Централни контрагенти Въпрос 4 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 47 от Регламента EMIR – Депозиране на финансови инструменти:

Член 47(3) от EMIR гласи че финансовите инструменти, предоставени като допълнително обезпечение или като вноски в гаранционен фонд, когато съществуват, се депозират при оператори на системи за сетълмент на ценни книжа, които осигуряват цялостната защита на тези финансови инструменти. Като алтернатива могат да се използват други споразумения с висока степен на сигурност с одобрени финансови институции.

- (а) Може ли ЦК да депозира всички финансови инструменти, предоставени като допълнително обезпечение или вноски в гаранционен фонд в сметка в Централен депозитар на ценни книжа чрез попечител? Финансовите инструменти ще бъдат депозирани в попечител, който след това ги регистрира в Централния депозитар на ценни книжа на името на подставено лице на попечителя. Тази практика съвместима ли е с разпоредбите на Регламента EMIR?*

- (б) *Кога може система за сетълмент на ценни книжа да се счита за неналична за целите на член 47, параграф 3 на Регламента EMIR?*
- (в) *Може ли терминът 'когато е налична' да се тълкува така, че система за сетълмент на ценни книжа да не се счита за налична, когато тя не предлага да държи разделени отчетност и сметки, позволяващи на ЦК да разграничава, в сметки при операторите на системата за сетълмент на ценни книжа, активите и позициите, държани за сметка на клиент?*
- (г) ****нов**** *Изпълнени ли са изискванията на Член 47(3) на Регламента EMIR, когато ЦК депозира финансови инструменти в ЦДЦК (включително МЦДЦК), които от своя страна депозират инструментите в други институции чрез линкове на ЦДЦК?*
- (д) ****нов**** *Може ли ЦК да възложи на външни подизпълнители някои оперативни аспекти на сметките, които ЦДЦК държи (на свое собствено име) при система за сетълмент на ценни книжа?*
- (е) ****нов**** *Изискванията на Член 47(3) от EMIR само за финансови инструменти, предоставени като допълнително обезпечение или вноски в гаранционен фонд ли се отнасят, или също така за финансови инструменти, в които ЦК е инвестирал, т.е. когато допълнителни обезпечения или вноски в гаранционен фонд, предоставени в ЦК под формата на пари в наличност, се реинвестират от ЦК във финансови инструменти?*

Централни контрагенти Отговор 4:

- (а) Операторите на системи за сетълмент на ценни книжа са тези, за които има уведомления съгласно Директивата относно окончателността на сетълмента (98/26/ЕО). Банките попечители обикновено не са оператори на системи за сетълмент на ценни книжа. Трябва да се отбележи, че Регламентът EMIR влезе в сила преди Регламента за централните депозитари за ценни книжа и терминът Централен депозитар на ценни книжа (ЦДЦК) понастоящем няма определение в законодателството на ЕС.
- Депозирането на финансови инструменти в оператор на система за сетълмент на ценни книжа посредством попечител не съставлява депозит при оператор на система за сетълмент на ценни книжа в смисъла на член 47, параграф 3 на Регламента EMIR. Такава структура ще бъде равнозначна на депозит в упълномощена финансова институция по смисъла на член 47, параграф 3 на Регламента EMIR (приемайки, че попечителят е упълномощена финансова институция, съгласно член 44 на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС относно изискванията за ЦК) и че условията, определени в същия член са спазени, за да се осигури приемането на споразумения с висока степен на сигурност за депозита на финансовите инструменти).
- (б) Ако ЦК е в състояние да докаже, че не може да има достъп до система за сетълмент на ценни книжа, която гарантира пълната защита на финансовите инструменти, т.е. защита на ЦК от попечителски риск (по начин, равностоен на защитата съгласно Директивата относно окончателността на сетълмента) и защитата на неговите клирингови членове и техните клиенти от изпадане в несъстоятелност на ЦК, или защитата на клиентите им от изпадане в несъстоятелност на техните клирингови членове, в такъв случай ЦК може да депозира финансови инструменти чрез споразумения с висока степен на сигурност в упълномощени финансови институции, съгласно разпоредбите на член 45, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС за изискванията към ЦК).
- (в) Съгласно член 39 на Регламента EMIR, изискването за отделяне на индивидуалния клиент е изискване ЦК да предлага да води отделни записи и отчетност, които позволяват на всеки клирингов член да разграничи по сметки в ЦК, активите и позициите, поддържани за сметка на един или повече клиенти.

Отделянето на индивидуалния клиент по смисъла на член 39, параграф 3 от Регламента EMIR се прилага за активи и позиции, поддържани на ниво ЦК. Затова, отделяне на индивидуалния клиент не следва непременно да бъде отразено на нивото на системата за сетълмент на ценни книжа или алтернативни споразумения с висока степен на сигурност с оторизирани финансови институции.

Следователно, система за сетълмент на ценни книжа, която гарантира пълна защита на финансовите инструменти не може да се счита за неналична само защото тя не предлага отделянето на активите на индивидуален клиент.

(г) Да, при условие че ЦК докаже на компетентния си орган, че договореностите не са пречка за спазване на Член 47(3) от EMIR, а именно че ЦДЦК и свързания ЦДЦК осигуряват пълна защита на финансовите инструменти.

(д) Макар че депозирането на финансови инструменти по договореност, съгласно която сметката при системата за сетълмент на ценни книжа се държи на името на оторизирана финансова институция, да не съставлява депозит при система за клиринг на ценни книжа в смисъла на Член 47(3) от EMIR, разбирането на ЕОЦКП е че трети, предоставящи услуги лица (такива като банки- попечители) могат понякога да бъдат използвани от ЦК да извършват някои оперативни аспекти на сметки, които ЦК поддържа (на свое собствено име) при системи за сетълмент на ценни книжа. ЦК Отговор 4(а) не трябва да се чете като пречещ на непрекъснатото използване на такова възлагане на дейности на външни лица.

Регламентът EMIR изрично предвижда че ЦК може да възлага на външни подизпълнители някои аспекти на оперативните си функции, услуги или дейности. Възлагането на външни подизпълнители на оперирането на сметки, които ЦК държи при система за сетълмент на ценни книжа не би било по-различно от възлагането на външни подизпълнители на друга дейност. Такива договорености за възлагане на дейности на външни подизпълнители, разбира се, ще подлежат на изискванията за възлагане на дейности на външни подизпълнители, които са изложени в Член 35 от EMIR и ще подлежат на разгледаното по-горе ограничение, така че титулът върху сметката при системата за сетълмент на ценни книжа трябва да бъде на името на ЦК (това има за резултат договорните взаимоотношения да бъдат между системата за сетълмент на ценни книжа и ЦК, като попечителят действа като агент).

(е) Позоваването в Член 44(1) от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС за ЦК) на Член 45 от същите РТС, следва да е позоваване на Член 43 от този Делегиран регламент на Комисията. Член 43 се позовава на Член 47(1) от EMIR, т.е. инвестирането на финансовите ресурси на ЦК. Това означава, че изискването за депозиране на финансови инструменти в оператори на системи за сетълмент на ценни книжа, когато са налични, или в някои други институции, когато не са, се прилага за инвестиции от ЦК, които представляват реинвестирането на допълнително обезпечение и вноски за гаранционен фонд, предоставени на ЦК под формата на парични средства.

Централни контрагенти Въпрос 5 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 49 от Регламента EMIR – Преглед на моделите, стрес тестване и бек тестване

- (а) Стрес тестване, бек тестване и анализ на чувствителността за нови субекти: Какви параметри, данни и методологии, времеви хоризонти следва да използва ново юридическо лице, което е подало заявление да получи разрешение за ЦК, за да извършва стрес тестване, бек тестване, анализ на чувствителността, ако съответното юридическо лице все още няма клирингови членове?
- (б) [предишен Въпрос 6] Одобряване на моделите за целите на получаване на разрешение: Задължително ли е ЦК да осъществява широкообхватна процедура за одобряване на моделите, методологиите и рамката за управление на риск преди да получи разрешение, в съответствие с член 47 Одобряване на модели (на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията от 19.12.2012 за допълване на Регламент (ЕС) No 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година по отношение на регулаторните технически стандарти, разработени от ЕОЦКП относно изискванията към централни контрагенти)?

Централни контрагенти Отговор 5:

- (а) В случай на ново юридическо лице, което не е извършвало клирингова дейност преди това, програмите за стрес тестване, бек тестване или анализ на чувствителността ще се осъществяват на базата на прогнозните позиции/ портфейли за всички финансови продукти, за които ЦК възнамерява да извършва клиринг. Направените прогнози трябва да отговарят на изискванията, посочени в член 47, параграф 5 на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС за изискванията относно ЦК), а времевият хоризонт и данните, които ще се използват от ЦК трябва да бъдат договорени заедно с компетентния орган.
- (б) Член 47 от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС относно изискванията към ЦК) допълва Член 49(1) на Регламента EMIR, съгласно който централен контрагент трябва редовно да преразглежда моделите и параметрите си, за да гарантира тяхната надеждност и издръжливост. Когато ЦК възнамерява да извърши съществени промени в моделите и параметрите, той трябва да получи независимо потвърждение за тези промени и потвърждение от своя национален компетентен орган и от ЕОЦКП. Колегията на ЦК също следва да постигне съвместно становище, одобряващо тези промени, в съответствие с член 19 на Регламента EMIR. Всичко това е предвидено в член 49, параграф 1 на Регламента EMIR.

Член 41, параграф 2 на Регламента EMIR е също така относим. Той предвижда, че моделите и параметрите на ЦК трябва да са потвърдени от компетентен орган и одобрени със съвместно становище на колегията, което следва да бъде постигнато съгласно член 19 на Регламента EMIR.

Процесът на даване на разрешение съгласно Регламента EMIR ще гарантира спазването на изискванията на член 41, параграф 2. По-конкретно, съвместното становище на колегията относно оценката на НКО за риска на ЦК може също да включва съвместната оценка на колегията относно одобрението от НКО на моделите и параметрите на ЦК. Разбира се, НКО трябва да представи на колегията оценката си, на която може да се базира съвместното становище.

Член 14 от Регламента EMIR – Предоставяне на разрешение на ЦК:

- (a) *Какво съставлява дейност или услуга, попадащи в обхвата на първоначалното разрешение на ЦК, така както се посочва в член 15, параграф 1 от Регламента EMIR [Предишен въпрос 7]?*
- (б) *До кога трябва ЦК да е в пълно съответствие с разпоредбите на Регламента EMIR [Предишен въпрос 14]?*
- (в) *Може ли часовникът да спре за крайните срокове за заявление, когато НКО чака допълнителна информация от ЦК? Може ли ЦК да продължи да оперира съгласно националния режим, докато бъде взето окончателно решение за предоставянето на разрешение съгласно Регламента EMIR [Предишен въпрос 14]?*

Централни контрагенти Отговор 6:

- (a) Член 14, параграф 3 на Регламента EMIR предвижда, че разрешението ще уточнява услугите или дейностите, за които ЦК е получил разрешение да предоставя или извършва, включително обхванатите от разрешението класове финансови инструменти. 'Класове деривати' е определен термин в Регламента EMIR и посочването на 'класове финансови инструменти' дава насока относно нивото на разглежданите детайли, при които ще бъдат отпускани разрешените услуги или дейности. Прилагането на това определение за дейности и услуги предполага че разрешението следва да се предоставя въз основа на дейности или услуги, които имат общ рисков профил. Следователно ще бъде необходимо разширяване на разрешението, когато ЦК възнамерява да разшири дейността си с допълнителни услуги или дейности, които излагат ЦК на нови или повишени рискове, например за класове финансови инструменти с друг рисков профил, или които се различават съществено от текущите продукти на ЦК.

Като пример от практиката, на ЦК може да бъде предоставено разрешение да извършва клиринг на контракти за суапи за кредитно неизпълнение с едно референтно лице, когато референтните лица са корпорации. В този пример ЦК ще трябва да подаде заявление за разширяване на разрешението, когато възнамерява да извършва клиринг на контракти за суапи за кредитно неизпълнение с едно референтно лице, когато референтните лица са правителства или суапи за кредитно неизпълнение, където референтен е индекс.

- (б) За да продължат да предлагат услуги за клиринг в ЕС, ЦК трябва да подадат заявление за предоставяне на разрешение в техния НКО до 15 септември 2013 г. На този етап от ЦК не се изисква да е в съответствие с разпоредбите на Регламента EMIR. Неговото заявление, обаче, трябва ясно да доказва как ще бъде преведен в съответствие с тях, преди да получи разрешение. НКО има тридесет работни дни от завеждане на заявлението, за да прецени дали е пълно или непълно. Ако НКО счете заявление за непълно, той ще определи краен срок, до който ЦК-заявител трябва да предостави допълнителната информация. Щом като НКО прецени, че заявлението е пълно, той има четири месеца, в които да представи доклад до колегията, включително становище за това дали ЦК спазва разпоредбите на Регламента EMIR. Становището на НКО и на колегията могат да включват условия, които ЦК трябва да изпълни преди да бъде предоставено разрешение.
- (в) Докато бъде взето решение за предоставяне на разрешение на ЦК съгласно Регламента EMIR, ще продължат да се прилагат съответните национални разпоредби, в съответствие с Член 89(4) на EMIR. Ако НКО прецени дадено заявление за непълно, той определя краен срок, до който ЦК-заявител трябва да предостави допълнителната информация. Съответните крайни срокове, отнасящи се за разглеждането на заявление на ЦК за разрешение съгласно EMIR (шест месеца за окончателно решение, включително един месец за създаването на колегия и четири месеца за доклад за риска до колегията) не започват докато ЦК не представи заявление, за което НКО прецени че е пълно, т.е. 'часовникът' не тръгва докато заявлението не бъде счетоно за пълно.

Щом като, обаче, НКО е счел заявление за пълно, това съставлява потвърждение, че той има информацията, необходима да прецени спазването на разпоредбите от страна на ЦК. При това положение, не съществува възможност за него да ‘спре часовника’, след като вече е преценено, че заявлението е пълно.

Независимо от това, ако ЦК-заявител иска да удължава преходния период за неопределено време, като не представя изисканата информация, НКО може да реши, че това дава достатъчно доказателства в подкрепа на препоръка за отказ на заявлението за разрешение.

Централни контрагенти Въпрос 7 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г., предишен въпрос 8]

Член 16 на Регламента EMIR – Капитал:

Следва ли ЦК да държат капитал за пазарен риск относно техните инвестиции?

По-специално, пазарният риск се изисква да бъде изчисляван на база на Директивата за капиталови изисквания (ДКИ) съгласно Делегиран Регламент (ЕС) No 152/2013 на Комисията, и съгласно този подход, активите могат да се разглеждат като държани по-скоро от банковия портфейл отколкото от търговския портфейл. За активите на банков портфейл, ДКИ само изисква ЦК да държат капитал срещу кредитен риск, а не пазарен риск.

Централни контрагенти Отговор 7:

Съгласно ДКИ, класифицирането на инвестиционен актив в банковия или търговския портфейл зависи от това дали банката има търговски намерения по отношение на този актив; позициите, държани с намерение на търгуване са тези, държани за краткосрочна препродажба и/ или с намерение за възползване от действително очаквани краткосрочни разлики в цените между цените купува и продава или от други ценови или лихвени изменения.

В случая на ЦК, инвестициите произлизащи от парични активи, предоставени на ЦК като допълнително обезпечение, вноски за гаранционен фонд, вноски за други финансови ресурси или частта на собствените средства на ЦК, предназначена за каскадни принцип при неизпълнение в съответствие с Член 45(4) of EMIR, не са предназначени да бъдат държани с търговско намерение до матуритет, като се има предвид, обаче, че ЦК има винаги за цел тези активи да бъдат ликвидирани в случай на неизпълнение на клирингов член, ще бъде правилно тези инвестиции да бъдат капитализирани срещу пазарен риск.

По отношение на собствения капитал на ЦК (т.е. този, който държи, за да отговаря на регулаторните изисквания към него, съгласно член 16 на EMIR), вместо това, тези инвестиции могат да бъдат държани сходно на банков портфейл на фирма по ДКИ и следователно освободени от класификация за пазарен риск.

Централни контрагенти Въпрос 8 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 39 от Регламента EMIR – Разделяне и преносимост:

Член 39(3) на EMIR гласи, че: “ЦК предлага да води отделни записи и отчетност, които позволяват на всеки клирингов член да разграничи по сметките при ЦК активите и позициите, поддържани за сметка на даден клиент, от тези, поддържани за сметка на други клиенти (‘отделяне на индивидуалния клиент’)”. Член 39(10) от EMIR посочва, че “Под „активи” се има предвид обезпечения, държани, за да покриват позиции, и включва правото на прехвърляне на активи, еквивалентни на тези обезпечения, или получените средства от реализацията на обезпечения...”.

- (а) [Предишен въпрос 9] Съгласно Член 39(6) от EMIR, какво е определението за изискване към клиент и превизиение на допълнително обезпечение? Клиринговите членове ще бъдат ли задължени да предоставят това допълнително обезпечение директно на ЦК? Освен това, как следва клирингов член да разпредели превизиенето на допълнителното обезпечение на различните ЦК, с които е свързан?
- (б) [Предишен въпрос 10] Позволяват ли разпоредбите на EMIR, ЦК да предлагат неотделени сметки, в които активите и позициите на клирингови членове не са разграничени от тези, поддържани за сметките на клиентите на клиринговия член?
- (в) [Предишен въпрос 11] Кога клиринговите членове трябва да спазят изискванията за отделяне и преносимост по Член 39 от EMIR?
- (г) ****нов**** Може ли ЦК да изпълни изискванията на Член 39(3) от EMIR като установи само стойността на обезпечението, дължимо на клиент; или е необходимо да идентифицира конкретните активи, дължими на клиента?
- (д) ****нов**** Съгласно Член 39(3) на EMIR, изискването за индивидуално отделяне е изискване ЦК да предлага да води отделни записи и отчетност, които позволяват на всеки клирингов член да разграничи по сметките при ЦК активите и позициите, поддържани за даден клиент от тези, поддържани за сметка на други клиенти. Отделянето на индивидуалния клиент изисква ли:
1. Активите да бъдат отделени на ниво на системата за сетълмент на ценни книжа (за финансови инструменти) или на ниво на централната банка (за парични средства) или на ниво на оторизираната финансова институция (когато са позволени алтернативни подходи (договорености) с висока степен на сигурност)?
 2. Плащанията, свързани с позициите на индивидуално отделени клиенти (т.е. плащане на променливо допълнително обезпечение, премийни плащания и т.н.) да бъдат регистрирани в отделните записи и отчетност, поддържани за индивидуално отделените клиенти при ЦК?
- (е) ****нов**** Член 39.9(в) от EMIR предвижда активите, покриващи записаните по дадена сметка позиции да не са изложени на риск от загуби, свързани със записани по други сметки позиции.
1. Може ли ЦК да прилага излишъци в сметката на къща на клирингов член към омнибус клиентска сметка или индивидуално отделена клиентска сметка?
 2. Може ли ЦК, с разрешението на клирингов член, да използва собствените активи на клиринговия член (т.е. активи, които не са били предоставени от клиент на клиринговия член) за поддържане регистрацията на клиентски сделки?

(ж) ****нов**** От ЦК очаква ли се да позволят на всеки клирингов член да оперира повече от една къща или омнибус клиентска сметка съгласно Член 39 на EMIR?

Централни контрагенти Отговор 8:

- (а) Термините 'изискване към клиент' и 'превишение на допълнителното обезпечение' не са определени в Регламента. Член 39(6) от EMIR, обаче, посочва ясно, че за индивидуално отделени клиенти, всяко допълнително обезпечение, поискано от клиент, което е свърх и над сумата, изискана от ЦК за покриване на позициите на този клиент, трябва да бъде предоставено на ЦК. Настоящата практика клирингови членове да искат допълнително обезпечение в превишение и да го задържат не се позволява съгласно EMIR за клиенти, избрали индивидуално отделяне. Когато клирингов член е събрал превишено допълнително обезпечение по отношение на конкретни позиции на клиент, който е избрал отделяне на индивидуалния клиент, превишението на допълнителното обезпечение трябва да бъде предадено на ЦК, който извършва клиринг за тези позиции.

В случай, когато съответните позиции са с многобройни ЦК, клиринговите членове трябва да осигурят приетият подход да бъде прозрачен за клиентите и когато клиентите са избрали индивидуално отделяне, те ще трябва да се договорят за разпределението на допълнителните обезпечения в превишение на различните ЦК.

- (б) Не, EMIR не позволява използването на неотделени сметки. Член 39(2) и 39(3) на EMIR предвиждат, че ЦК трябва да предлагат както 'отделяне на индивидуалния клиент', така и 'омнибус отделяне на клиенти (като тези термини са определени в Член 39(2) и 39(3) на EMIR). Макар и че ЦК могат да предлагат други нива на защита в допълнение към отделяне на индивидуалния клиент и омнибус отделяне на клиенти (например, модел на омнибус брутно допълнително обезпечение за клиентите), омнибус отделяне на клиенти е минималното ниво на защита на клиентите, което може да бъде използвано съгласно EMIR.

Това е така, защото Член 39(4) на EMIR изисква клирингов член да разграничава по сметките при ЦК собствените активите и позиции на клиринговия член от активите и позициите, поддържани за сметките на клиентите на клиринговия член. Член 39(9) на EMIR включва допълнителни критерии, които трябва да бъдат изпълнени от сметките, поддържани от клирингов член при ЦК. Тези разпоредби не са съвместими с използването на неотделени сметки.

- (в) Изискванията за клиринговите членове, които са определени в EMIR (например, тези в Член 38 и 39 на EMIR) се прилагат за клирингови членове на всички ЦК, установени в ЕС. Тези задължения, следователно, влизат в сила при и трябва да бъдат спазени до времето, когато ЦК е получил разрешение съгласно EMIR.
- (г) В случай на изпадане в неизпълнение на клирингов член, Член 48(6) от EMIR изисква моделът на ЦК за индивидуално отделяне да осигурява прехвърлянето на активите и позициите, държани за сметка на индивидуално отделения клиент на друг клирингов член, или да осигурява активно управление от страна на ЦК на рисковете му, свързани с тези позиции, включително да ликвидира тези активи и позиции. Когато прехвърлянето на активите и позициите, държани за сметка на индивидуално отделен клиент на друг клирингов член не се състои, тогава съгласно Член 39(9) от EMIR, моделът на ЦК за индивидуално отделяне трябва да осигурява, че активите записани в индивидуално отделената сметка не са изложени на риск от загуби, свързани със записани по друга сметка позиции. Съответно, не е достатъчно сметката в ЦК да идентифицира само стойността, дължима по сметката на клиента. Тя трябва да идентифицира конкретните активи (например, конкретните или еквивалентни ценни книжа), дължими по сметката на клиента.

Алтернативни на отделянето подходи, които идентифицират само стойността, дължима по сметките на клиентите (като водят общо записи на активите, предоставени за сметката) могат да бъдат предлагани в допълнение, при условие че отговарят на съответните изисквания на Член 39 от EMIR, но те не отговарят на изискването да предлагат отделяне на индивидуалния клиент.

- (д)(1) Индивидуалното отделяне в смисъла на Член 39(3) от EMIR се прилага за активи и позиции, поддържани на ниво ЦК. Следователно, индивидуалното отделяне не следва непременно да бъде отразено на нивото на системата за сетълмент на ценни книжа, централна банка или алтернативни договорености с висока степен на сигурност при оторизирани финансови институции. Трябва, обаче, да се отбележи, че Член 47(5) изисква активите, принадлежащи на ЦК да бъдат разграничени от активите, принадлежащи на клирингови членове, когато са депозирани при трета страна.
- (д)(2) Член 14(3) от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС за ЦК) изисква ЦК да съхранява и актуализира данни за стойността на допълнителните обезпечения, изисквани от ЦК, както и съответната стойност на действително предоставената от клиринговия член сума по отношение на всяка една индивидуално отделена клиентска сметка. Плащания на променливо допълнително обезпечение, представляващи суми на допълнително обезпечение, поискани от ЦК, следователно се изисква да бъдат регистрирани в отделните записи и сметки, поддържани за индивидуално отделения клиент при ЦК. Това изискване, обаче, не означава, че трябва да бъдат давани инструкции за плащане за всяка индивидуално отделена сметка поотделно. ЦК могат, следователно, да издават една инструкция за плащане за много сметки в едно и също време, стига да издават отделни искания за допълнително обезпечение за всяка отделна сметка (къща, омнибус клиент, индивидуално отделена клиентска сметка) и точно да вписват тези искания за допълнително обезпечение, и плащанията, които съответстват на тях, в записите за всяка отделна сметка.
- (е)(1) Целта на разпоредбите на Член 39 от EMIR е да се осигури че на клиентите на клиринговите членове се предоставя високо ниво на защита⁵. Освен това, Член 45 на EMIR предвижда, че ЦК използва допълнителните обезпечения, предоставени от изпаднал в неизпълнение клирингов член преди другите финансови ресурси при покриване на загубите.

На ЦК, следователно, се разрешава да имат правила и процедури, които улесняват използването на излишъци от допълнително обезпечение по сметка на къщата на клирингов член в неизпълнение (които иначе биха били платими от ЦК към имуществото на клиринговия член) за изпълнение на задължение на клиринговия член по отношение на загуби по клиентска сметка на този клирингов член.

За избягване на съмнение, излишъкът от допълнително обезпечение по клиентска сметка на клирингов член, изпаднал в неизпълнение, не може да се използва за покриване на загуби по сметката(ите) на къщата на клирингов член в неизпълнение.

- (е)(2) Член 39(4) и 39(9)(а) от EMIR изискват клиринговите членове да разграничават собствените си активи в отделни сметки при ЦК от активите, държани за сметка на техни клиенти. Когато клирингов член желае да използва собствените си активи (т.е. активи, които не са били предоставени от клиент на клиринговия член), за да изпълнят изискванията за допълнително обезпечение на клиентската сметка, тогава тези активи могат да бъдат записани в клиентска сметка при ЦК, правейки го, обаче, активите ще бъдат третирани като активи, държани за сметка на клиент на клиринговия член. Това означава, че при изпадане в неизпълнение на клиринговия член, активите ще бъдат изложени на загуби, свързани с клиентската сметка, в която активите са били вписани и не могат повече да се използват за покриване на загуби по сметката(ите) на къщата на клиринговия член, изпаднал в неизпълнение.

⁵ Вижте точка 64 от деклариращата част на EMIR.

- (ж) Член 39(2) от EMIR изисква ЦК да предлага да води отделни записи и сметки (в множествено число), които позволяват на всеки клирингов член да разграничи по сметките (в множествено число) при ЦК активите и позициите на клиринговия член от тези, поддържани за сметка на неговите клиенти ('омнибус отделяне на клиенти'). Член 39(3) от EMIR изисква при поискване ЦК да предлага на клиринговите членове да откриват повече сметки на свое име или за сметка на своите клиенти. От ЦК, следователно, се очаква да предлагат на клиринговите членове възможността да откриват повече от една омнибус клиентска сметка, когато бъде поискано от него.

Централни контрагенти Въпрос 9 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Член 41 на Регламента EMIR – Изисквания за допълнително обезпечение:

- (а) *[Предишен въпрос 12] По споразумение за кръстосано предоставяне на допълнително обезпечение, две (или възможно повече) ЦК определят изисквания за допълнително обезпечение въз основа на портфейла от позиции, който клирингов член държи и в двата ЦК. Този подход в съответствие ли е с изисквания на Регламента EMIR и свързаните Делегирани регламенти на Комисията?*
- (б) *[Предишен въпрос 13] Член 24(1) от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията установява доверителните интервали, които ЦК спазва най-малко при изчисляване на първоначалните допълнителни обезпечения, в рамките на периода, определен в Член 25 от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията, и при допускане за времеви хоризонт за ликвидация на позицията съгласно посоченото в Член 26. ЦК задължен ли е да спазва същите доверителни интервали ако, за целта на изчисления на допълнително обезпечение, той използва различни времеви хоризонти, в допълнение към тези, предписани в Член 25 и 26 на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013?*
- (в) *[Предишен въпрос 13] За целите на разпоредбата за процикличност на Член 28(1)(в) от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията, какви доверителни интервали трябва да се използват от ЦК за да се изчислят изискванията за допълнително обезпечение?*

Централни контрагенти Отговор 9:

- (а) Въпреки че Регламентът EMIR не разглежда директно кръстосано предоставяне на допълнително обезпечение, в EMIR и Делегирания регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС относно изискванията към ЦК) има редица разпоредби, приложими за ЦК, които трябва да бъдат разгледани относно осъществимостта на кръстосано предоставяне на допълнително обезпечение. В това отношение, Член 41 на EMIR е особено относим при разглеждане на споразумения за кръстосано определяне на допълнително обезпечение: ЦК трябва да осигури за експозициите допълнително обезпечение, и иск или гаранция от друг ЦК не може да бъде заместител на това. Други имащи отношение разпоредби в рамките на Регламента EMIR, които трябва да бъдат разгледани са Член 45 на EMIR (Каскаден принцип при неизпълнение), който предвижда, че допълнителните обезпечения трябва да се използват да покриват загубите на 'ЦК' – т.е. допълнителните обезпечения не могат да бъдат използвани за покриване на загубите на друг ЦК; Член 47 на EMIR (Инвестиционна политика), който предвижда (заедно с Член 44 от РТС относно изискванията към ЦК) ограничени обстоятелства, в които ЦК не трябва да депозира обезпечение, получено като допълнително обезпечение, при оператора на система за сетълмент на ценни книжа (вижте ЦК Въпрос 4); Член 39 от EMIR (Отделяне и преносимост), който предвижда, че позициите и активите на клирингови членове и клиенти трябва да бъдат записани в сметките на 'ЦК' – т.е. те не могат да бъдат записани в сметките на друг ЦК като алтернатива.

В случаите когато не допълнително обезпечение, а собственият капитал на ЦК се използва за предоставяне на гаранция на друг ЦК съгласно споразумение за кръстосано предоставяне на допълнително обезпечение, тогава ЦК вероятно ще трябва да капитализира тази гаранция

съгласно разпоредбите на РТС относно изискванията към ЦК (като експозиция, непокрита от финансови ресурси съгласно Член 41 до 45 на EMIR).

- (б) Член 24 от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС относно изискванията към ЦК) установява, че ЦК изчислява първоначалното допълнително обезпечение, което покрива произтичащите от промените на пазара експозиции, за всеки обезпечаван на продуктова основа финансов инструмент в рамките на периода, определен в Член 25 от РТС за изискванията към ЦК, и при допускане на времеви хоризонт за ликвидация на позицията съгласно посоченото в Член 26 на РТС за изискванията към ЦК, като спазва най-малко доверителните интервали от 99,5% за извънборсови деривати и 99% за финансови инструменти, различни от извънборсови деривати.

Член 25 от РТС относно изискванията към ЦК, установявайки минималното изискване относно времеви хоризонт за променливостта за минали периоди, определя, че той трябва да се изчислява въз основа на данни, обхващащи най-малко последните 12 месеца. Също така, Член 26 от РТС за изискванията към ЦК установява минималното изискване за периода на ликвидация, който е най-малко пет работни дни за извънборсовите деривати и два работни дни за финансови инструменти, различни от извънборсови деривати.

От ЦК се очаква да изчислява минималната стойност на допълнително обезпечение, изискващо се от EMIR въз основа на тези критерии, съгласно Член 26(4) и 25(2) от РТС за изискванията към ЦК, които позволяват на ЦК да използва различни времеви хоризонти, както за изчисляването на променливостта за минали период и периода на ликвидация, в известни обстоятелства.

В този случай, ЦК не е задължен да прилага минималните доверителни интервали, определени в Член 24 от РТС относно изискванията към ЦК, тъй като те се прилагат конкретно за изискванията съгласно Член 25 и 26 от РТС за изискванията към ЦК. Независимо от това, ЦК трябва да гарантира, че във всеки един случай, получената стойност на допълнително обезпечение е равна или по-висока отколкото тази, изчислена в съответствие с всички параметри, определени в Член от 24 до 28 на РТС за изискванията към ЦК.

- (в) Член 28(1) от РТС за изискванията към ЦК установява три възможни опции (които не са взаимно изключващи се) за ЦК да ограничи процикличността в изискванията за допълнително обезпечение. По-конкретно, третата предвижда ЦК да гарантира, че неговите изисквания за допълнително обезпечение не са по-ниски от тези, които биха били изчислени при променливост, определена въз основа на 10-годишен исторически период. При прилагането на този исторически период, трябва да се приложи същият доверителен интервал и период на ликвидация, така като са предвидени да бъдат спазени Член 24 и 25 от РТС за изискванията към ЦК – вижте под-отговор а.

Централни контрагенти Въпрос 10 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г., предишен въпрос 15]

Член 14 от Регламента EMIR – Възлагане на дейности на външни подизпълнители:

Съгласно Член 11(1) от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията, 'ЦК създава и поддържа функция по вътрешен одит, която е отделена и независима от другите функции и дейности ...'. Позволено ли е ЦК да възлага на външни изпълнители функцията по вътрешен одит съгласно Член 35 от Регламента EMIR?

Централни контрагенти Отговор 10:

ЦК може да възлага на външни подизпълнители функцията си по вътрешен одит, когато са изпълнени изискванията на Член 35 от EMIR. Вътрешният одит трябва да се счита за "основна дейност, свързана с управлението на риска" (на езика на EMIR, Член 35(1)), така че възлагането му на външни подизпълнители ще изисква конкретното одобрение на компетентния орган. В допълнение, EMIR установява редица конкретни изисквания за функцията по вътрешен одит, които трябва да бъдат изпълнени по споразумение за

възлагане на дейности на външни подизпълнители. По-конкретно, Член 7(6) от Регламент (ЕС) No. 153/2013, изисква ЦК да разполага с ясна и пряка структура на отчитане между функцията по вътрешен одит и ръководния съвет и висшия ръководен състав на ЦК. Член 11(3) от Регламент (ЕС) No. 153/2013 също така изисква вътрешният одит на ЦК да разполага с достъп до информацията, необходима за извършването на преглед на всички дейности и операции, процеси и системи на ЦК, включително възложените на външни подизпълнители. И двете изисквания трябва внимателно да бъдат разгледани и спазвани в случаите, когато ЦК иска да възложи на външни подизпълнители функцията си по вътрешен одит.

Централни контрагенти Въпрос 11 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г., предишен въпрос 16]

Член 47 от EMIR – Инвестиционна политика:

Каква е възможната продължителност на “споразумения с висока степен на сигурност”, които да бъдат използвани за държане на парични средства другаде, а не в централна банка?

Централни контрагенти Отговор 11:

Член 45(2) на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС за изискванията към ЦК) предвижда когато парични средства са депозирани другаде, а не в централна банка съгласно Член 47(4), и се държат да „пренощуват”, тогава не по-малко от 95% от тези парични средства трябва да бъдат депозирани чрез споразумения, които осигуряват обезпечаване на паричните наличности с високоликвидни финансови инструменти, отговарящи на изискванията на Член 43 от същия Регламент, например, чрез репо сделки.

Няма наложено ограничение за продължителността на тези репо сделки, доколкото изискването съгласно Член 32(3)(б) от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 е изпълнено. ЦК могат да държат парични средства по споразумения с висока степен на сигурност с матуритет по-дълъг от едно денонощие (овърнайт). Няма и ограничения за срока до матуритет на финансовите инструменти, получени като обезпечение на паричните наличности, съгласно Член 45(2) и Приложение II на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията. От гледна точка на ликвиден риск, използването на споразумение с висока степен на сигурност не въвежда допълнителен риск извън и над този, който би съществувал, ако ЦК е инвестирал пряко във високоликвидни финансови инструменти. Точка 46 от декларативната част на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията предвижда, че при обезпечаване на паричните си средства, ЦП следва винаги да осигуряват, че те са винаги достатъчно защитени срещу ликвиден риск.

Както се предвижда в Член 45(2) от Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията, финансовите инструменти, получени като обезпечение, трябва да отговарят на същите изисквания като тези, в които на ЦК е разрешено да инвестират. Това включва условията за депозиране на тези инструменти (вижте В&О ЦК № 4).

Централни контрагенти Въпрос 12 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г., предишен въпрос 17]

Член 42 на Регламента EMIR – Гаранционен фонд:

Членове 42(2), 42(3) и 43(2) от Регламента EMIR изискват всеки ЦК да поддържа финансови ресурси, включително гаранционен фонд, достатъчни по размер за покриване на загуби, вследствие на неизпълнение на двата най-големи члена. ЦК, обаче, има правото при неизпълнение да прехвърля позициите на клиенти със споразумения за предоставяне на допълнителни обезпечения към други клирингови членове. За целите на изчисляване размера на неговия гаранционен фонд(ове) и вноските на членовете, може ли ЦК да изключи клиентските позиции, които се поддържат в отделени и преносими сметки?

Централни контрагенти Отговор 12:

ЕОЦКП разгледа аргумента за невключване на позициите на известни клиенти при изчисляване размера на гаранционния фонд да бъде, че тези клиентски позиции няма да бъдат повлияни от неизпълнението на клиринговия член, защото се очаква да бъдат предоставени на друг клирингов член. Тези клиентски позиции, обаче, могат да имат въздействие върху общата позиция на клирингов член, т.е. неизпълнението на един или повече клиенти би могло да увеличи вероятността за неизпълнение на клиринговия член. Изключването на тези позиции от изчислението на размера на гаранционния фонд би могло следователно да изложи ЦК на непокрити рискове, а това противоречи на целите на EMIR.

Освен това, възможно е клиентски позиции да не бъдат прехвърлени, а да бъдат ликвидирани от ЦК и е възможно някои от клиентите на един от двата най-големи клирингови членове на ЦК да очакват, че ще прехвърлят позициите си на другия най-голям клирингов член, което не би било възможно ако тези два най-големи клирингови членове изпаднат едновременно в неизпълнение.

Изключването на клиентски позиции от изчисляването на размера на гаранционния фонд би могло да изложи ЦК на непокрити рискове и е в противоречие с целите на Регламента EMIR.

****нов**** Централни контрагенти Въпрос 13 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 26 от Регламента EMIR – Организационни изисквания:

Член 3(3) на Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията изисква ЦК да гарантира, че функциите на директора по управление на риска, директора по проверка на съответствието и директора по технологиите се изпълняват от отделни лица и предвижда, че тези длъжности ще се заемат от служители на ЦК, на които е възложена изключителната отговорност да изпълняват тези функции. Могат ли тези директори да имат други задължения, в допълнение към поемане отговорност за функциите на управление на риска, съответствие и технологиите?

Централни контрагенти Отговор 13

Точка 13 на декларативната част на Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията обяснява, че основната причина да се изисква ЦК да има поне директор по управление на риска, директор по проверка на съответствието и директор по технологиите е да се гарантира, че ЦК разполагат с човешки ресурси, необходими за изпълнението на всички техни задължения, че те са отговорни за изпълнението на своите дейности и предоставят на компетентните органи съответни точки за контакт.

Позоваването на “изключителна отговорност” в Член 3(3) на Делегиран регламент No 2013/153 на Комисията трябва да се чете в светлината на тази точка от декларативната част. По-конкретно, “изключителна отговорност” се отнася за факта, че едно лице трябва да има единствена отговорност за функцията на управление на риска, друго отделно лице трябва да има единствена отговорност за функцията на проверка на съответствие и трето отделно лице трябва да има единствена отговорност за функцията по технологиите. “Изключителна отговорност” не изисква тези лица да извършват само задължения, принадлежащи към тяхната роля като директор по управление на риска, директор по проверка на съответствието и директор по технологиите.

Трябва, обаче, внимателно да се обмисли, преди тези лица да поемат задължения извън обхвата на функциите по управление на риска, проверка на съответствието или технологиите, за да се гарантира, че лицата са надлежно отдадени на функцията, за която са отговорни.

****нов** Централни контрагенти Въпрос 14** [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 2 на Регламента EMIR – Определения:

Член 2(28) на EMIR определя че “независим член” на ръководния съвет е член на ръководния съвет, който не е в делови, семейни или други отношения, водещи до конфликт на интереси със съответния ЦК, или акционерите с контролиращо участие, неговото ръководство или с клиринговите членове, и който не е имал такива отношения през петте години, предшестващи неговото участие в съвета. Ако член на съвета се счита независим по отношение на компанията майка на ЦК (съгласно определението в Член 2(28) на EMIR), може ли това лице също да изпълнява изискванията да бъде независим член на съвета на ЦК?

Централни контрагенти Отговор 14:

Независим директор на компанията майка на ЦК трябва да се счита, че удовлетворява критериите за назначаване като независим директор на ЦК; това, обаче, не е автоматично и трябва да бъде добре анализирано. По-конкретно, ще трябва внимателно да се разгледа дали отношенията на лицето с компанията майка на ЦК са довели до конфликт на интереси по отношение на ЦК. Например, лицето вероятно ще има задължения към компанията майка на ЦК и от него ще се изисква да действа в най-добрите интереси на тази компания. Тези интереси и задължения могат да са в конфликт с интересите на ЦК.

Член 3(4) от РТС относно ЦК също изисква “когато ЦК е част от група, той отчита евентуалните последствия от това върху собствените си правила за управлението, включително дали разполага с необходимата степен на независимост за изпълнение на регулаторните си задължения като отделно юридическо лице и дали неговата независимост може да бъде нарушена от структурата на групата или от факта, че член на неговия ръководен съвет участва и в ръководния съвет на друго дружество от същата група...”

****нов** Централни контрагенти Въпрос 15** [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 35 РТС за ЦК – Разпределение на допълнителни ресурси

Когато ЦК е създал повече от един гаранционен фонд за различните класове финансови инструменти, по отношение на които той осъществява клиринг, задължително ли е съгласно Член 35(3) от Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията, общият размер на целевите собствени ресурси, изчислени съгласно Член 35(1) от Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията, да се разпределя между гаранционните фондове пропорционално на размера на всеки фонд, или само минималните собствени ресурси, изискващи се съгласно Член 35(2) от Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията? С други думи, може ли ЦК да избере да разпредели допълнителни собствени ресурси над минималната сума, или трябва да разпределя допълнителни собствени ресурси на конкретни гаранционни фондове? Ако е така, трябва ли да бъдат разпределени в същото съотношение, в което разпределя минималната сума?

Централни контрагенти Отговор 15:

Член 35(3) на Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията определя, че минималната сума (така както се изчислява съгласно Член 35(2) на Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията) на целевите собствени ресурси, посочени в Член 35(1) на Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията, трябва да бъде разпределена между всички гаранционни фондове пропорционално на размера на всеки гаранционен фонд. Член 35(3) от Делегиран регламент No 153/2013 на Комисията посочва, че сумата, разпределена за даден гаранционен фонд може да се използва само за случаи на неизпълнение, възникващи в отделните пазарни сегменти, за които се отнася гаранционния фонд, а не за случаи на неизпълнение в пазарни сегменти, за

които се отнасят други гаранционни фондове. Суми от целеви собствени ресурси, внесени при каскаден принцип в случай на неизпълнение над тази минимална сума не е необходимо да бъдат разпределяни в конкретен гаранционен фонд и могат да бъдат разпределени между различните гаранционни фондове и в различно от минималната сума съотношение.

Част III: Регистри на транзакции

Дата на последна актуализация: 5 август 2013 г.

Регистри на транзакции Въпрос 1 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 9 от Регламента EMIR –Класификация на финансови инструменти

Как трябва да бъдат класифицирани следните финансови инструменти за целите на отчитане и за други цели съгласно Регламента EMIR?

- (a) Борсово търгувани деривати върху държавни облигации (например: Bund, Bobl)
- (б) ****изменен**** Кръстосани валутни суапи, суопции, лихвени тавани (caps) и подове(floors)?

Регистри на транзакции Отговор 1

(a) Тези финансови инструменти следва да се класифицират като лихвени проценти. Определените полета за този клас активи не трябва да се попълват, тъй като не са релевантни.

(б) Тези финансови инструменти трябва да се класифицират като лихвени проценти, в съответствие с текущата пазарна практика.

Относно разделите, в които да бъдат отчетени, ЕОЦКП счита че и двата раздела са релевантни, като се имат предвид условията на договора, който се отчита, трябва да се отчетат и в двете полета, т.е. “опция” и “лихвен процент” за суопции, лихвени тавани (caps) и подове (floors), “валута” и “лихвен процент” за кръстосани валутни суапи.

Има две полета за валутата на условната стойност и едно за условната стойност. За да се избегне един контрагент да отчете условната стойност във валута 1, а другият да я отчете във валута 2, което би създавало проблем със съгласуването, Полето “Условна стойност” трябва да бъде деноминирана във валутата, отчетена в “Условна валута 1”.

Регистри на транзакции **Въпрос 2** [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 56 от Регламента EMIR - Регистрация на регистър на транзакции

- *Може ли ЦК да подаде заявление за регистрация в ЕОЦКП като регистър на транзакции?*
- *Може ли ЦДЦК да подаде молба за регистрация като регистър на транзакции?*
- *Трябва ли регистър на транзакции да бъде отделно юридическо лице от ЦК, ЦДЦК или борсов/регулиран пазар?*

Регистри на транзакции Отговор 2

По отношение на централните контрагенти, член 14 на Регламента EMIR определя, че разрешение за централни контрагенти могат да се предоставят само за извършване на дейности във връзка с клиринг. Освен това, член 4 на Делегиран регламент (ЕС) No 153/2013 на Комисията (РТС за изискванията към ЦК) посочва че “Ако ЦК предоставя свързани с клиринг услуги, които представляват отделен от неговите функции рисков профил и потенциално създават значителни допълнителни рискове за него, ЦК трябва да управлява тези допълнителни рискове по подходящ начин. Това може да включва правното отделяне на допълнителните услуги, които ЦК предоставя, от основните му функции или предприемане на еквивалентно действие по подходящ начин”. Въз основа на тези разпоредби, може да се изключи, че ЦК може да извършва друга регулирана дейност като същото юридическо лице, тъй като тя няма да се счита осъществявана във връзка с клиринг. Това изключва възможността централни контрагенти да кандидатстват за регистрация като регистър на транзакции.

По отношение на други свързани дейности, Регламентът EMIR и техническите стандарти нямат конкретни разпоредби, ограничаващи дейността на РТ само до свързани с регистър на транзакции дейности. Освен това, Регламентът EMIR изрично дава разрешение на Регистър на транзакции да изпълнява допълнителни услуги (Член 78, параграф 5 от Регламент EMIR)⁶ и изисква тези услуги да бъдат оперативно разделени.

Предвид това, обаче, че Регламентът EMIR не ограничава предоставянето на дейности като РТ за правно отделни юридически лица, лица, получили разрешение да предоставят други регулирани дейности не могат да бъдат възпрепятствани да кандидатстват за регистрация като РТ, освен ако са възпрепятствани да го направят от друго секторно законодателство. В тези случаи, подобно на случаите на допълнителни дейности, регулираните дейности, извършвани от регистъра на транзакции трябва да бъдат оперативно разделени от дейността като регистър на транзакции.

⁶ Когато даден регистър на транзакции предоставя допълнителни услуги, като потвърждение на транзакции, съпоставяне на транзакции, обслужване на кредитни събития, услуги по съгласуване на портфолио или компресиране на портфолио, регистърът на транзакциите поддържа тези допълнителни услуги оперативно разделени от функцията му по централизирано събиране и поддържане на данни за деривати.

Регистри на транзакции Въпрос 3 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 9 от Регламента EMIR – Отчитане на обезпечение и оценка

(a) Как следва да се отчита информация за обезпечение и оценка пред регистрите на транзакции?

(a1) ****нов**** Необходимо ли да се определя вида на обезпечението?

(a2) ****нов**** Трябва ли променливото допълнително обезпечение да бъде взимано предвид за изчисляването на пазарна стойност (*mark to market value*)?

(б) 180 дневното отлагане за отчитане на обезпечение валидно ли е също за отчитане на оценката по пазарна стойност? Какъв ще бъде най-ранният краен срок за датата на отчитане?

(в) Когато една транзакция се отчита за пръв път, може ли оценката на пазарната стойност да бъде оставена празна и да бъде отчетена по-късно след края на деня с изменение?

(г) Промяна в стойността на обезпечението като изменение (И) или като актуализация на оценка (О) трябва да се отчита в поле No. 58?

(е) В случай на извънборсови деривати, за които не се извършва клиринг от ЦК, трябва ли контрагентите да се споразумеят за отчетената оценка?

Регистри на транзакции Отговор 3

(а) Както се посочва в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) No 148/2013 на Комисията (РТС за отчитане пред регистър на транзакции), обезпечението може да се отчита предоставено на база портфейл. Това означава, че отчитането на всяка една изпълнена транзакция не трябва да включва всички отнасящи се за обезпечение полета, доколкото такава транзакция е отнесена към конкретен портфейл и съответната информация за портфейла се отчита ежедневно (в края на деня).

По отношение на транзакции, преминали клиринг през ЦК, полетата за оценка на договора следва да се отчитат ежедневно на ниво позиции, така както се поддържат и оценяват от ЦК. ****изменен**** Това не значи, че отчетът трябва да се прави от ЦК. ЦК може да предостави данните на контрагентите, така че последните да докладват. Използване на оценъчните данни на ЦК не означава дублиране на отчитането.

Доколкото контрагентите на отчитани транзакции следва да спазват изискването за ежедневното им оценяване по пазарна стойност/ на базата на модел, промени в оценките по пазарна стойност или на базата на модел за вече отчетени транзакции трябва да се докладват ежедневно (в края на деня).

(a1) ****нов**** За момента няма такова поле, ако отчитането се прави на ниво портфейл. Поле 22 за обезпеченост се отнася за обезпечение, предоставено от контрагент, което покрива/ намалява действителната експозиция и няма запитване в поле или правило, ограничаващо вида обезпечение, което следва да бъде отчетено (без накръняване на правилата за това как да се осъществи обезпеченост, или други извън раздела за отчетност на Регламента EMIR и които може да са приложими за някои контрагенти).

(a2) ****нов**** Не. Не е позволено да се отчита нула в това поле на основание, че няма пазарен риск, тъй като е платено променливо допълнително обезпечение. Всяко платено допълнително обезпечение ще бъде отразено в поле 25 Данни на контрагента, а не в това поле.

- (б) Датата на началото на отчитане се отлага със 180 дни за отчитане на информацията, посочена в Член 3 на Регламент (ЕС) 148/2013, т.е. данните за експозиция. Съответните полета в таблицата са полетата, отнасящи се за оценка и обезпечение (полета от 17 до 26 на Таблица 1).
- (в) До края на деня след изпълнението (лимит за времето на отчитане) договорът и всички негови характеристики, включително оценката, трябва да се отчетат.
- (г) Актуализацията на оценка (В) в поле No. 58 се отнася за всяка промяна в полета от 17 до 26 на таблица 1. Следователно, промени в стойността на обезпечението трябва да бъдат отчетени като (О) в поле 58.
- (д) Предвид това, че оценката е част от Данни за контрагента, в случай на дериват, за който не е извършен клиринг от ЦК, контрагентите не трябва да се споразумяват за отчетената оценка.

Регистри на транзакции Въпрос 4 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Отчитане на отворени позиции след влизането в сила на Регламента EMIR (поетапно отчитане)

- (а) *Член 5 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1247/2012 на Комисията (ТСИ относно отчитане пред регистри на транзакции) изисква отчитане на всеки договор за борсово търгуван дериват, сключен от дата 16 август 2012 г. Като се има предвид че секторът на борсово търгуваните деривати поддържа позиции на ниво договори, агрегирани от дневните транзакции, няма ли предоставянето на данни на ниво позиции да бъде по-практично и с по-голямо значение?*
- (б) *Информация за оценката и обезпечението за договори, сключени от 16 август 2012 година ли трябва да се отчита?*
- (в) *Необходим ли е договорен идентификационен код на транзакцията (Trade-ID) също и за транзакции с поетапно отчитане?*

Регистри на транзакции Отговор 4

- (а) Задължението за отчитане се прилага еднакво за извънборсово търгувани деривати и борсово търгувани деривати. Затова, така както се посочва в член 5, параграф 3-4 от Регламент за изпълнение (ЕС) No 1247/2012 на Комисията (ТСИ относно отчитането пред регистри на транзакции), договорите за борсово търгувани деривати, чието изпълнение не е било приключило към 16 август 2012 г. и все още не е приключило към началната дата на отчитането, се отчитат пред регистър на транзакции в срок от 90 дни от началната дата на влизане в сила на задължението за отчитане, а тези чието изпълнение е приключило преди началната дата на отчитането, се отчитат в срок от 3 години от датата на влизане в сила на задължението за отчитане. За отчитането, обаче, на тези транзакции, не е необходимо да се съобщават отделно събития от жизнения им цикъл, които са настъпили преди датата на отчитане. Договорът може да бъде отчетен в окончателното си състояние или за договори, чието изпълнение все още не е приключило, състоянието му по време на представяне на отчета.
- (б) Относно отговор под-точка (а), транзакции за извънборсови деривати, които все още не са приключили на датата на влизане в сила на задължението за отчитане, ще трябва да включат информацията за оценка и обезпечение от датата на задължението за отчитане, а не за всичките дни от 16 август 2012 година до датата на прилагане на задължението за отчитане съгласно Член 5 на Регламент за изпълнение (ЕС) No 1247/2012 на Комисията от 19 декември 2012 година за установяване на технически стандарти за изпълнение по отношение на формата и периодичността на отчетите за транзакциите, предавани на регистрите на транзакции съгласно Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции. Също така, договори, които са били приключени преди да

започне да се прилага задължението за отчитане, не трябва да включват информацията за обезпечение и оценка.

- (в) Доколкото поетапно отчитан договор е все още неприключил по времето на отчитане, трябва да се договори идентификационен код на транзакцията (Trade-ID) между двата контрагента и да бъде докладван, заедно с друга информация по този договор.

Регистри на транзакции Въпрос 5 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Член 9 от Регламента EMIR – Отчитане пред регистри на транзакции

(а) Задължението за отчитане за всички транзакции с борсово търгувани деривати, сключени на регулиран пазар, ли се отнася?

(б) За борсово търгувани деривати регистрират ли се събития от жизнения им цикъл (също така в рамките на деня)?

Регистри на транзакции Отговор 5

- (а) Задължението за отчитане съгласно Регламента EMIR включва всички деривати.

Както е отбелязано в член 2, параграф 5 от Регламента EMIR, ‘‘дериват’ или ‘договор за дериват’ означава финансов инструмент, посочен в раздел В, точки 4-10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО и приложен съгласно членове 38 и 39 на Регламент (ЕО) No 1287/2006’.

Въпроси, отнасящи се за определенията относно обхвата на продуктите съгласно MiFID, се разглеждат в базата данни на Комисията относно Въпроси и отговори за MiFID:

<http://ec.europa.eu/yqol/index.cfm?fuseaction=legislation.showGroup&groupCode=MiFID>

- (б) Събития от жизнения цикъл са включени и е предвиден дневник в Член 4 на от Делегиран регламент (ЕС) No 148/2013 на Комисията (РТС за отчитане пред регистър на транзакции). Това ще бъде полезно, за да се осигури проследяване на транзакции и изчерпателни регистри на данни, докато повечето полета в основните записи на регистрите на транзакции се държат чисти. Цялата информация трябва да се отчита в края на деня в състоянието, в което е по това време. Отчитане на събития в рамките на деня не е задължително.

Регистри на транзакции Въпрос 6 [дата на последна актуализация 20 март 2013 г.]

Член 9 от Регламента EMIR – Отчитане пред регистри на транзакции – транзакции с извършен клиринг

Какъв е срокът за отчитане на транзакции с борсово търгувани деривати, преминали клиринг в ЦК?

Регистри на транзакции Отговор 6

Когато клирингът се извършва в същия ден на изпълнението на транзакцията, отчетът трябва да се представи веднага на регистър на транзакции до 1 работен ден след изпълнението, както се предвижда в член 9 на Регламента EMIR.

В редките случаи когато клирингът се извършва след деня на изпълнение на транзакцията и след като бъде направено отчитане, новация трябва да се отчита като изменение на първоначалния отчет в срок от един ден след извършване на клиринга.

Регистри на транзакции Въпрос 7 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Член 9 от Регламента EMIR – Отчитане пред регистри на транзакции: Избягване на дублиране

- (а) *За да се избегне дублиране на отчитаните данни (съгласно член 9, параграф 1 от Регламента EMIR), може ли ЦК да наложи на своите клирингови членове (и съответно на контрагентите, представлявани от клиринговите членове при извършване на клиринг) транзакциите, приети от ЦК за клиринг да се отчитат само от ЦК пред регистър на транзакции, избран от ЦК?*
- (б) *Означава ли отчитане без дублиране, че само един от контрагентите може да докладва, или и двата контрагента трябва да отчетат транзакцията от тяхна гледна точка?*

Регистри на транзакции Отговор 7

- (а) Член 9 предвижда че контрагентите и централните контрагенти осигуряват отчитането не само централните контрагенти. Контрагентите и централните контрагенти трябва да осигурят да няма дублиране на отчитаните данни, като се споразумеят за най-ефикасния начин на отчитане, за да се избегне дублиране. В случай, когато ЦК и контрагентите използват различни регистри на транзакции, е възможно ЦК да отчете извършен клиринг по договора в регистър на транзакции, различен от регистъра на транзакции, в който договорът е бил първоначално отчетен от контрагентите. Централните контрагенти и контрагентите в такъв случай трябва да правят отчитането със съгласувани данни, включително една и съща идентификация на транзакцията и една и съща информация за оценката, която се предоставя от централния контрагент на контрагентите.

Съгласно член 9 от Регламента EMIR, контрагентите и ЦК заедно имат задължение да осигурят да няма дублиране при отчитането, но нито ЦК нито контрагентите имат правото да налагат на другата страна конкретен механизъм на отчитане. При предлагането, обаче, на услуга за отчитане, ЦК може да избере регистъра на транзакциите, който ще се използва и да остави на контрагента да реши дали да приеме или да не приеме услугата за неговата транзакция да бъде отчетена от негово име от ЦК.

- (б) Изискването за отчитане без дублиране означава, че всеки един от контрагентите осигурява да има само един отчет (като се изключат последващи изменения), изготвен от тях (или от тяхно име) за всяка транзакция, която извършват. Техният контрагент може също да е задължен да представи отчет и това също така не се счита за дублиране. В случаите когато два контрагента представят отделни отчети за една и съща транзакция, те трябва да гарантират, че общите данни в двата отчета си съответстват.

Регистри на транзакции Въпрос 8 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Член 9 от Регламента EMIR – Отчитане пред регистри на транзакции: делегиране

(а) *Има ли установени общи разпоредби за това как трябва да се организирано възлагането на дейности на външни подизпълнители, в случай че се използва трето лице за отчитане? Трябва ли да има различни критерии за това възлагане на дейност на външен подизпълнител в зависимост от страната членка по произход на субекта, възлагащия дейност на външен изпълнител?*

- (б) *Възможно ли е да се делегира генерирането на Единен идентификационен код на транзакцията?*

Регистри на трансакции Отговор 8

- (а) Не съществуват конкретни правила за това как трябва да се извърши, въпреки че се препоръчва правна документация (например, писмено споразумение между страната, имаща отговорност да се отчита и отчитания субект, дори ако той също има задължение да се отчита, такъв като другия контрагент или ЦК). Трябва да се спазват разпоредбите на Регламента EMIR (своевременно и точно отчитане и т.н.) и контрагентите остават отговорни за погрешно отчитане от трети субекти, на които разчитат.
- (б) Да.

Регистри на трансакции Въпрос 9 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 9 от Регламента ТСИ (Таблицы от полета) – Отчитане пред регистри на трансакции

- (а) *Каква е разликата в двете полета: Идентификационен код на трансакцията и референтен номер на трансакцията?*
- (б) ****нов**** *Ако самият контрагент е ползващо се лице по трансакция, трябва ли тя да се отчита и в двете полета “контрагент” и “ползващо се лице”?*
- (в) ****нов**** *Ако самият контрагент е клиринговият член (КЧ) по трансакция, трябва ли тя да се отчете и в двете полета “контрагент” и “КЧ”?*
- (г) ****нов**** *Ако самият КЧ е брокерът по трансакция, трябва ли тя да се отчете и в двете полета “клирингов член” и “брокер”?*
- (д) ****нов**** *Ако самият брокер е контрагент (правен титуляр) по трансакция, трябва ли тя да се отчита и в двете полета “брокер” и “контрагент”?*

Регистри на трансакции Отговор 9

- (а) Все още няма общ идентификатор за деривати за Регламента EMIR и Директивата за пазарите за финансови инструменти (MiFID). Идентификационен код на трансакцията е основният за отчитането съгласно Регламента EMIR (за договор). Референтният номер на трансакцията е предназначен за целите на отчитане съгласно MiFID и е включен в задължението за отчитане съгласно Регламента EMIR, така че отчитането пред регистрите на трансакции е също от значение за целите на MiFID.
- (б) до (д): Да.

Регистри на трансакции Въпрос 10 [дата на последна актуализация 22 октомври 2013 г.] – Кодове

ИКПС (Идентификационен код на правни субекти)

- (а) *Може ли да се използва клиентски код (например, № на сметка или идентификационен номер на член) за клиент, който няма бизнес идентификационен код (BIC), идентификационен код на правния субект (ИКПС) или временен идентификационен код на правния субект (временен ИКПС)?*
- (б) ****изменен**** *Какъв код трябва да се използва, за да се идентифицират контрагентите (ИКПС (LEI), временни ИКПС или BIC)?*
- (в) ****нов**** *ИКПС покрива ли клонове или офиси?*

UPI (Единен идентификационен код на продукта) и UTI (Единен идентификационен код на транзакцията)

(е) ****нов**** Какви кодове трябва да бъдат използвани / има ли някакво развитие в UPI и UTI?

Регистри на транзакции Отговор 10

- (а) ****изменен**** Да, когато клиентите са физически лица. За клиенти, различни от физически лица вижте (б) относно идентификационните кодове за контрагенти по-долу.
- (б) ****изменен**** Временен идентификационен код на правния субект (pre-LEI), издаден от някое от одобрените временни Местни оперативни звена (pre-LOUs (Local Operating Units)), според Глобалната система за Временни идентификационни кодове на правни субекти. Списък с одобрените временни Местни оперативни звена може да намерите на следния адрес: http://www.leiroc.org/publications/gls/lou_20131003_2.pdf
- (в) Следвайки Препоръка 10 на Доклада на Съвета за финансова стабилност относно Глобален идентификационен код на правните субекти за финансовите пазари (http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_120608.pdf), на първия си етап идентификационният код на правните субекти не се очаква да покрива клонове/ офиси, един правен субект ще има само един идентификационен код на правния субект: “конкретен въпрос за скорошен преглед е РНК да разгледа дали, и ако е така как, глобалният идентификационен код може да бъде разширен да идентифицира такива институции като клонове на международни банки, които не са правни субекти, но които изискват отделна идентификация съгласно някои схеми за презгранични решения”.
- (г) ЕОЦКП още не е получил официално искане да одобри рамка на UPI или UTI и все още няма подробности за това как ще изглеждат. Така както е изложено в техническите стандарти на Регламента EMIR относно отчитане:
- Ако няма одобрен единен идентификационен код на продукта (UPI), трябва да се използват временната класификация и код, съдържащ стандартите; и
 - Ако няма одобрен единен идентификационен код на транзакцията (UTI), кодът трябва да бъде двустранно присвоен от контрагентите и да бъде присвоен от оператора на мястото на изпълнение, в случай на платформи.

Регистри на транзакции Въпрос 11 [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Член 9 – Честота на отчетите

- (а) Ако контрагент не сключва нова транзакция за деривати в продължение на няколко дни, необходимо ли е да отчита вече сключените транзакции всеки ден пред регистри на транзакции?
- (б) ****нов**** Как трябва да бъде определен “работен ден”, когато контрагентите по една транзакция спазват различни календари?
- (в) ****нов**** Трябва ли транзакции, изпълнени през същия ден, които са нетирани или прекратени поради други причини, да бъдат отчитани пред регистри на транзакции?

Регистри на транзакции Отговор 11

- (а) Когато не са сключени, изменени или прекратени договори, не се очакват отчети, освен актуализации по оценките или обезпечението, когато се изисква. Предвид това, че задължението за

отчитане ще бъде изпълнено на T+1 (като T е датата на сключване/ изменение/ прекратяване на договора), няма друга необходимост да се изпращат ежедневни отчети, ако няма сключване, изменения в договора или прекратяване.

(б) Времето споразумение е определено в ТСИ като UTC (Координирано универсално време). По отношение на календара, подходът за борсово търгуваните деривати е графика на съответния пазар, а за извънборсово търгувани деривати, календарът, договорен от контрагентите по техния договор. Ако няма обща договореност за календар от контрагентите по договор за извънборсови деривати, ще се използва календара на TARGET⁷ (Трансевропейска автоматизирана система за брутен сетълмент на експресни преводи в реално време), включително от контрагент от ЕС, отчитащ договор с контрагент, извън ЕС.

(в) Да.

Регистри на транзакции Въпрос 12 [дата на последна актуализация 4 юни 2013 г.]

Падеж

Трябва ли контрагент да отчита като прекратяване факта, че договор е изпълнен на договорената дата на падеж, или може да предположи че това се подразбира от първоначалния отчет (който включва падежа) и че прекратяването ще трябва да се отчита само ако договорът е прекратен преди падежа?

Регистри на транзакции Отговор 12

Съгласно Член 9 на Регламента EMIR, съществува задължение да се отчита прекратяването на договори. Когато, обаче, прекратяването се извършва в съответствие с първоначалните условия на договора, може да се приеме, че прекратяването е било първоначално отчетено, при условия че регистърът на транзакции надлежно установи тази дата на прекратяване. Следователно, само прекратявания, които се извършват на друга дата следва да бъдат отчитани.

****нов** Регистри на транзакции Въпрос 13** [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Вътрешногрупови транзакции

Трябва ли вътрешногруповите транзакции да се отчитат?

Регистри на транзакции Отговор 13

Да. Няма освобождаване на вътрешногруповите транзакции от задължението за отчитане. Те трябва да се отчитат като всички други транзакции и съответното поле 32 “Вътрешногрупови” трябва да се попълни с “да”.

****нов* Регистри на транзакции Въпрос 14** [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Транзакции в рамките на един правен субект

Трябва ли да се отчитат транзакции в рамките на един правен субект (например, между два офиса или между два клона с един и същ идентификационен код на правен субект)?

⁷ Вижте <http://www.ecb.int/home/html/holidays.en.html>

Регистри на транзакции Отговор 14

Не, защото в тях не участват двама контрагента.

****нов**** **Регистри на транзакции Въпрос 15** [дата на последна актуализация 5 август 2013 г.]

Неевропейски дъщерни предприятия на европейски субекти

Прилага ли се задължението за отчитане за неевропейски дъщерни предприятия на група, предприятието- майка на която е установено в Европейския съюз?

Регистри на транзакции Отговор 15

Не; задължението за отчитане към регистри на транзакции се прилага за контрагентите, установени в Европейския съюз. Следователно, неевропейските дъщерни предприятия не подлежат на задължение за отчитане. В случай на договори между контрагент от ЕС и контрагент, извън ЕС, контрагентът от ЕС трябва да идентифицира контрагента, извън ЕС в своя отчет.

Част IV: Отчитане пред регистри на транзакции – Сценарии на транзакции

Дата на последна актуализация: 4 юни 2013 година

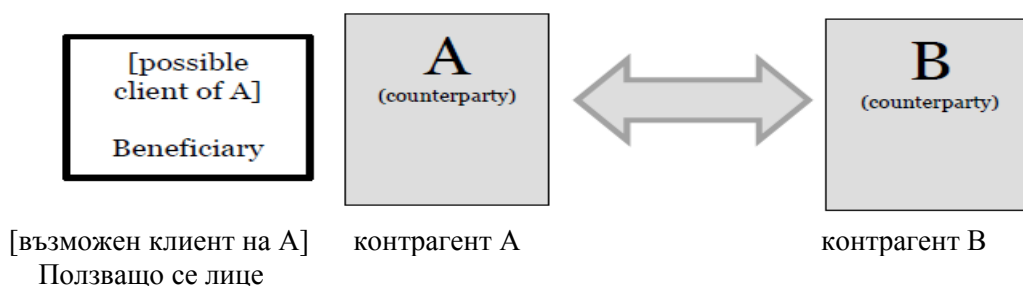
Тази част от документа V&O предоставя описание на отчетите, които ще бъдат предадени от контрагенти, ЦК, или трети субекти от тяхно име, на регистри на транзакции в няколко основни сценарии. Трябва да се отбележи, че:

- Всяко позоваване на ‘контрагенти’ в това Приложение, ще се тълкува по смисъла на определението, дадено в Член 2(8) и (9) на Регламента EMIR⁸;
- Списъкът на сценариите е само индикативен за основните случаи и следователно няма да се счита за изчерпателен, като ще бъдат издавани по-нататъшни насоки на по-късен етап;
- в случай, когато контрагент от ЕС търгува с контрагент извън ЕС, първият ще отчита съответния дериват, независимо от факта, че контрагентът, който не е от ЕС подлежи на задължения за отчитане в юрисдикцията му по произход; освобождаване от отчитане, като например за членовете на Европейската система на централните банки, или невключване в задължението за отчитане, като например за субекти, които не са учредени в ЕС, не представлява освобождаване отчитането да бъде направено от другия контрагент (този, който ефективно има задължението да предостави отчет, освен ако и другата страна не подлежи на това задължение) – че субектът от ЕС трябва предостави отчет съгласно Регламента EMIR и също така да докладва идентификацията на неговия контрагент, който не е от ЕС;
- въпреки че всички полета са задължителни, не всички се попълват от контрагентите във всички случаи, тъй като те може да не се прилагат поради някаква причина – една обичайна причина е, че полето не се прилага за транзакцията (т.е. полета относно клас дериват, различен от класа на деривата, който се отчита) и друга, фактът че полетата не се прилагат за вида контрагент (например, банки за международно развитие и класификацията на контрагентите като финансови и нефинансови).
- физическите лица не подлежат на задължението за отчитане съгласно Регламента EMIR, само субекти, така както са определени в Член 2(8) и (9) на Регламента EMIR; следователно, във всички примери по-долу, когато физическо лице е контрагент по транзакция, то няма задължения за отчитане; другият контрагент, в случай че не е друго физическо лице, ще има задължението да отчита транзакцията пред регистър на транзакции, включително вътрешния код на физическото лице, с което е сключил транзакцията;
- делегирането на отчитането е възможно съгласно Регламента EMIR, включително:
 - един контрагент го делегира на другия контрагент;
 - един контрагент го делегира на трета страна;

⁸ (8) ‘финансов контрагент’ е инвестиционна фирма, оторизирана в съответствие с Директива 2004/39/ЕО, кредитна институция, оторизирана в съответствие с Директива 2006/48/ЕС, застрахователно предприятие, оторизирано съгласно Директива 73/239/ЕИО, застрахователно предприятие, оторизирано в съответствие с Директива 2002/83/ЕО, презастрахователно предприятие, оторизирано в съответствие с Директива 2005/68/ЕО, ПКИПЦК и, там където е относимо, неговото управляващо дружество, оторизирани в съответствие с Директива 2009/65/ЕО, институция за професионално пенсионно осигуряване в смисъла на Член 6(а) от Директива 2003/41/ЕО и алтернативен инвестиционен фонд, управляван от ЛУАИФ, оторизирани или регистрирани в съответствие с Директива 2011/61/ЕС; (9) ‘нефинансов контрагент’ е предприятие, установено в Съюза, различно от субектите, посочени в точки (1) и (8).

- и двете страни го делегират на една единствена трета страна;
- и двете страни го делегират на две различни трети страни;
- всички примери по-долу са съвместими с всяка от възможностите, изложени по-горе, в случай че двамата контрагенти не се отчитат пряко: следвайки принципа на избягване на дублиране и гарантиране на отчитане, ЕОЦКП има предпочитание за централизирано отчитане (т.е. по мястото, на което е сключен договор за дериват, който не е извънборсов, или по ЦК, в който е преминал клиринг); това, обаче, трябва винаги да бъде въпрос на договаряне от контрагентите, въз основа на доброволни споразумения за делегиране на отчитането;
- предвид това, че отчитането винаги е задължение на контрагентите по транзакция, в случаите когато трето лице изпълнява тази функция чрез предишно споразумение (от името на един или и на двата контрагента), лицето трябва да осигури всички съответни данни да бъдат предоставени от контрагентите, за да изпълни задължението за отчитане;
- важно е да се вземе предвид, че инвестиционни фирми, които предоставят инвестиционни услуги (такива като изпълнение на нареждания или получаване и предаване на нареждания), нямат задължение да правят отчет съгласно Регламента EMIR, освен ако не станат контрагент на транзакция, действайки като титуляр: нищо не пречи контрагенти по транзакция за деривати да използват инвестиционна фирма (като брокер) като трета страна за отчитане пред регистри на транзакции, но това е обща възможност във всички случаи, така че примерите по-долу не разглеждат допълнително тази възможност.
- разгледаните тук случаи са по-скоро от оперативна гледна точка, с оглед на ефективно отчитане пред регистри на транзакции, отколкото точна правна структура и брой договори в рамките на една транзакция за деривати, особено борсово търгувани деривати. Това е в съответствие с подхода, приет в Делегиран регламент № 148/2013 на Комисията (особено Член 2 относно транзакциите, преминали през клиринг).

Случай 1: Двустранна транзакция, която не е преминала през клиринг (основен случай)

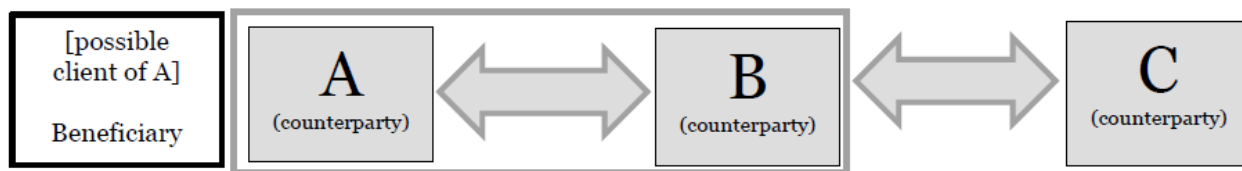

В този случай не се прилагат специфични разпоредби. И двата контрагента имат задължение да се отчитат.

И двамата идентифицират другия като контрагент. А трябва да идентифицира клиента си, ако има такъв, като ползващо се лице в своя доклад.

Ако страните се договорят да извършват централно клиринг на този вид двустранна транзакция, задълженията за отчитане не се променят. ЦК може, обаче, да централизира отчитането, ако контрагентите и ЦК се договорят за такова делегиране.

Случай 2: Транзакции между титуляри във верига

[възможен клиент на А]
Ползващо се лице

контрагент А

контрагент В

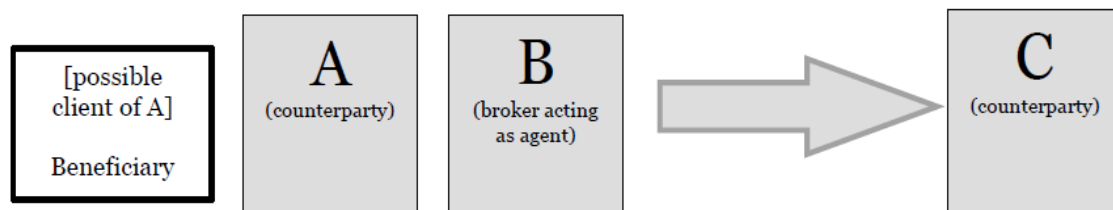
контрагент С

А е клиент на В. Те сключват транзакция, която е огледална на друга транзакция, която В сключва с С.

Всичките 3-ма контрагенти (т.е. всеки един от двата контрагента по двата договора) имат задължението да се отчитат.

Контрагент В действа като титуляр и в двете сделки и следователно се счита контрагент по двете съгласно Регламента EMIR, като по този начин има задължението да отчете договора, като докладва за А като контрагент в първата сделка и за В като негов контрагент във втората сделка. С и А ще посочат В като техен контрагент.

3: Контрагент, търгуващ двустранно с друг контрагент чрез брокер

[възможен клиент на А]
Ползващо се лице

контрагент А

брокер В
(действащ като агент)

контрагент С

Брокерът В действа като агент (въвеждащ брокер). В не подписва и не сключва никакъв договор за деривати с А или С и следователно не се счита контрагент съгласно Регламента EMIR, като по този начин няма задължение да се отчита.

А и С са контрагентите и имат задължение да се отчитат. Те ще се познават, тъй като ще подпишат двустранен договор (за деривати), дори ако В действа като посредник.

В трябва да бъде идентифициран като брокер от А и С в техните отчети. А трябва да идентифицира клиента си, ако има такъв, като ползващо се лице в своя отчет.

